2026/1818

10.8.2026

# EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/1818

## af 17. juni 2026

## om hundes og kattes velfærd og sporbarhed

**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Levende dyr, herunder hunde og katte, er omfattet af bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og indgår i Unionens fælles landbrugspolitik, og deres velfærd bør være omfattet af beskyttelsesforanstaltninger. Der er et marked for hunde og katte i Unionen, og betydelig handel på tværs af grænserne med dem. Medlemsstaterne er fast besluttet på at beskytte selskabsdyr, og de fleste af dem har undertegnet den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr, der blev udfærdiget den 13. november 1987, og som indeholder bestemmelser om avl, hold af og handel med kæledyr. Der er en lang række beviser for, at markedet for hunde og katte ikke fungerer optimalt i Unionen, og for ulovlig handel med disse dyr inden for Unionen og ved deres indførsel til Unionen, under forhold som skader deres velfærd. Det er derfor i betragtning af, at dyr er følende væsener, som kan opleve følelser og smerte og indgå i sociale interaktioner med hinanden, nødvendigt at fastsætte minimumskrav til velfærden for hunde og katte, der avles og holdes på virksomheder, samt skærpede krav vedrørende sporbarhed for hunde og katte.

(2) Antallet af hunde og katte, der holdes som selskabsdyr i Unionen, er steget betydeligt i de seneste år, hvilket afspejler i hvilken grad, EU-borgerne lægger vægt på disse dyr. Dyrevelfærd er en EU-værdi, der er nedfældet i artikel 13 i TEUF, i henhold til hvilken Unionen og dens medlemsstater skal tage fuldt hensyn til deres velfærd, da dyr er følende væsener.

(3) Hunde og katte handles og holdes i Unionen. De har deres egne unikke biologiske og adfærdsmæssige behov. Fraværet af EU-velfærdsbestemmelser om avl, hold af og omsætning af hunde og katte samt forskelle mellem nationale regler, hvor sådanne findes, har sommetider ført til, at disse dyr fødes, avles, sælges eller adopteres uden omkostninger under omstændigheder, som kan få dybt skadelige følger for deres velfærd. Der er ikke lige konkurrencevilkår for erhvervsmæssige avlere af hunde og katte i forskellige medlemsstater. Reglerne om dyrevelfærdsforhold er meget forskellige fra medlemsstat til medlemsstat. Disse regler er et af hovedelementerne for sådanne operatørers konkurrenceevne. Som følge heraf forvrides konkurrencen. Avlere og dyreholdere med høj standard kan ikke få et rimeligt afkast på deres investeringer i dyrevelfærd, når de handler på tværs af grænserne, idet de konfronteres med operatører, der drager fordel af dyrevelfærdsbetingelser, der ikke lever op til standarderne, for at udøve konkurrence og presse priser og standarder ned.

[1] EUT C, C/2024/3388, 31.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3388/oj.
[2] Europa-Parlamentets holdning af 28.4.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2026.

(4) Forbrugerne er desuden utilstrækkeligt beskyttet, når de erhverver sig en hund eller en kat. De står over for de negative konsekvenser af de dårlige velfærdsforhold i de virksomheder, hvor hunden eller katten er blevet avlet og holdt. Sådanne negative konsekvenser omfatter sundhedsproblemer, adfærdsproblemer eller genetiske defekter hos den hund eller kat, der er købt eller erhvervet.

(5) Der bør derfor fastsættes minimumskrav vedrørende dyrevelfærd for virksomheder, der beskæftiger sig med avl, hold af og omsætning af hunde og katte. Sådanne minimumskrav bør sikre en rationel udvikling af sektoren, fair konkurrencevilkår og passende forbrugerbeskyttelse, samtidig med at der sikres et højt dyrevelfærdsniveau.

(6) Netværket for selskabsdyr (Pet Animal Network – PAN) under netværket for administrativ bistand og administrativt samarbejde (Administrative Assistance and Cooperation – AAC) letter samarbejdet mellem medlemsstaterne og hjælper dem med at identificere ulovlige virksomheder, afvikle tilknyttede netværk og sikre en effektiv håndhævelse af gældende regler. I overensstemmelse med afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 ([3]) skal tilfælde af manglende overholdelse af nærværende forordning meddeles via PAN. Dette bidrager til at styrke det grænseoverskridende samarbejde og udvekslingen af oplysninger, hvilket er afgørende for at imødegå visse ulovlige aktiviteters tværnationale karakter og beskytte dyrevelfærden og forbrugernes interesser i hele Unionen.

(7) I løbet af det seneste årti er efterspørgslen efter hunde og katte som selskabsdyr steget betydeligt. Som følge heraf har der været en betydelig stigning i avl af hunde og katte i Unionen og i handel med dem på EU-markedet, herunder salg og adoption og indførsel fra tredjelande. Manglen på EU-krav vedrørende sådanne dyrs velfærd og forskellene mellem de krav, der gælder i de forskellige medlemsstater, har givet anledning til en betydelig mængde ulovlig handel og vildledende eller bedragerisk handelspraksis, hvor hunde og katte holdes under forhold, der er yderst skadelige for deres velfærd.

(8) Sporbarhed er vigtig for at sikre et velfungerende marked for hunde og katte i Unionen med et højt dyrevelfærdsniveau, da ulovlig handel forvrider konkurrencen og gør det muligt for negative dyrevelfærdsforhold at blomstre på grund af manglende kontrol og stræben efter profitmaksimering. Desuden er der behov for sporbarhedskrav for at gøre det muligt at fastslå hundenes og kattenes oprindelse og fastslå, hvem der er ansvarlig, navnlig i tilfælde af velfærdsrelaterede problemer, der konstateres i forbindelse med et bestemt dyr.

(9) Som følge af forbrugernes stigende efterspørgsel efter hunde og katte, der lettes ved onlinekøb, har der udviklet sig uacceptable eller ulovlige handelspraksisser, hvilket til dels skyldes, at det ikke er muligt at spore dyrene tilbage til den oprindelige virksomhed. Disse uacceptable eller ulovlige handelspraksisser er forbundne med lidelse hos hunde og katte som følge af ukontrolleret avlspraksis. Det er ikke muligt at sikre, at operatørerne overholder samme dyrevelfærdsstandarder, og at sikre fair konkurrencevilkår i det indre marked for så vidt angår omsætning af hunde og katte uden pålidelige midler til at spore disse dyrs oprindelse. Det er derfor afgørende at sikre sporbarheden af hunde og katte ved hjælp af et system, der identificerer og registrerer hunde og katte og supplerer de registrerede oplysninger, når ejerskabet af eller ansvaret for et bestemt dyr ændres.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

(10) Der er dokumentation for, at ulovlige forhandlere ofte driver deres handel under dække af selv at være ejere af selskabsdyr. Unionens koordinerede indsats vedrørende ulovlig handel med katte og hunde, der blev gennemført i 2022 og 2023, viser f.eks., at flytning af hunde og katte til kommercielle formål almindeligvis er camoufleret som ikkekommercielle flytninger. Undersøgelser af onlinereklamer for hunde og katte med henblik på salg i Unionen har også vist, at ulovlige forhandlere ofte udgiver sig for at være ejere af selskabsdyr. Unionens varslings- og samarbejdsnetværk modtager et betydeligt antal meddelelser om ulovlig handel med hunde og katte, som annonceres som selskabsdyr af forhandlere, der udgiver sig for at være ejere af selskabsdyr, eller som flyttes i Unionen af forhandlere, der udgiver sig for at være ejere af selskabsdyr. Der er behov for at bekæmpe et mønster af svigagtige aktiviteter, der drager fordel af dårlige velfærdsforhold, som er vildledende for forbrugerne, og som udgør en risiko for folke- og dyresundheden. Nogle medlemsstater kræver allerede, at alle ejere, herunder ejere af selskabsdyr, identificerer og registrerer alle hunde og katte, som de ejer, uanset om de agter at bringe i omsætning hunde eller katte. Forskelle mellem de nationale sporbarhedssystemer for hunde og katte giver uundgåeligt plads til de ulovlige handelsmønstre, som denne forordning har til formål at bekæmpe. Det er derfor nødvendigt at udvide identifikations- og registreringsforpligtelserne til at omfatte alle hunde- og katteejere i Unionen. Sådanne foranstaltninger vil sikre lige vilkår for alle aktører, der er involveret i omsætning af hunde og katte. Et harmoniseret sporbarhedssystem vil også forhindre, at dyrevelfærdsstandarder omgås, og vil tackle vildledende og bedragerisk praksis på markedet og styrke bekæmpelsen af den ulovlige handel med hunde og katte.

(11) Den ulovlige indførsel af hunde og katte fra lande uden for Unionen har været stigende. De nuværende EU-regler om flytning af hunde og katte inden for og indførsel heraf til Unionen, såsom Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 ([4]), omfatter ikke tilstrækkelige værktøjer til at hindre denne ulovlige handel og de dermed forbundne dyrevelfærdsproblemer. Det betyder, at der er behov for yderligere regler til bekæmpelse af svigagtig praksis og ulovlig handel med hunde og katte.

(12) Bestemmelserne om sporbarhed i denne forordning bidrager også til at beskytte folkesundheden gennem bedre dyrevelfærd og bedre dyresundhed samt gennem bedre kontrol med mulig overførsel af dyresygdomme, hvoraf nogle er zoonotiske, i overensstemmelse med en One Health-tilgang.

(13) Et koncept med »fem domæner« (ernæring, fysisk miljø, sundhed, adfærdsmæssige interaktioner og mental tilstand) er blevet udviklet ved hjælp af videnskabelig dokumentation med henblik på at beskrive de forskellige dimensioner af dyrevelfærd. Det fokuserer på fraværet af negative erfaringer for dyret, og det omfatter også positive erfaringer. Denne forordning bør derfor baseres på begrebet »de fem domæner«.

(14) Forordning (EU) 2016/429 regulerer overførbare dyresygdomme med henblik på at undgå, at de spredes i Unionen. Forordning (EU) 2016/429 vedrører derfor ikke direkte dyrevelfærd. Spredningen af sygdomme har imidlertid en klar indvirkning på dyrs sundhed, som er et af de fem områder. Selv om nærværende forordning ikke omhandler de sygdomme, der er opført i forordning (EU) 2016/429, vedrører den dyrevelfærd. Den omhandler hundes og kattes sundhedstilstand, som påvirkes af ikkeoverførbare sygdomme, herunder skader såsom traumer og bid på dyr eller mennesker forårsaget af angreb, eller ikkelisteopførte sygdomme såsom dem, der forårsages af parasitter såsom Giardia og Leishmania, bakterielle infektioner med Leptospira og hudinfektioner såsom dermatofytose og skab (sarcoptesskab). Desuden kan hunde og katte bære agenser såsom resistente bakterier, der kan forårsage infektioner hos mennesker. Da sporbarhedskravet tjener to formål, nemlig bekæmpelse af svigagtig praksis og ulovlig handel samt beskyttelse af folkesundheden, bør sporbarhedskravet udvides til at omfatte alle ejere af hunde og katte, herunder operatører, personer, der bringer i omsætning hunde og katte, og ejere af selskabsdyr.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed (»dyresundhedsloven«) (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj).

(15) I henhold til forordning (EU) 2016/429 skal hunde og katte identificeres ved hjælp af en transponder, men kun hvis de flyttes mellem medlemsstater eller indføres til Unionen. Den identifikation, der kræves i henhold til nævnte forordning, er ikke fuldt harmoniseret, da den ikke indeholder præcise standarder for transpondere. Desuden kræver nævnte forordning ikke, at medlemsstaterne fører databaser over hunde og katte. Bestemmelserne i nærværende forordning har derfor til formål at supplere bestemmelserne i forordning (EU) 2016/429 og duplikerer eller overlapper dem ikke.

(16) Denne forordning fokuserer på to elementer. Den regulerer velfærdskravene ved avl eller hold af hunde og katte, der skal bringes i omsætning. Disse velfærdskrav bør være rettet mod operatører af avlsvirksomheder, salgsvirksomheder og internater samt operatører, der placerer hunde eller katte i plejefamilier og er ansvarlige for dem der. Personer, der ikke betragtes som operatører, bør ikke være omfattet af disse krav. Denne forordning fastsætter desuden krav om sporbarhed for hunde og katte. Alle personer, der ejer en hund eller kat, herunder operatører, ejere af selskabsdyr og andre fysiske eller juridiske personer, bør identificere deres hunde og katte og registrere dem i interoperabile nationale databaser, der er oprettet til dette formål. Operatører eller andre fysiske eller juridiske personer, der bringer i omsætning hunde og katte, bør give sådanne oplysninger om hunden eller katten, når de bringer den i omsætning.

(17) Udviklingen og anvendelsen af digitale værktøjer inden for dyresundhed og -velfærd giver mange fordele såsom forbedret operationel effektivitet, mere tilgængelig og mere pålidelig dataindsamling, øget sporbarhed og bedre myndighedstilsyn. Denne forordning omfatter flere digitale løsninger, der har til formål at forbedre sporbarheden af hunde og katte i hele Unionen. Formålet med disse foranstaltninger er at lette aggregeringen og fremsendelsen af relevante data til de kompetente myndigheder og dermed sikre en konsekvent håndhævelse af denne forordning. Foranstaltningerne vil også hjælpe myndighederne med at indsamle ny viden og mere effektivt koordinere og bekæmpe svig. Desuden vil de hjælpe interesserede købere med at træffe informerede beslutninger på det tidspunkt, hvor de køber en hund eller en kat.

(18) Omsætning af hunde og katte, hvad enten det sker med gevinst for øje eller uden omkostninger, har indvirkning på det indre marked. For at forebygge svig bør sporbarheden af hunde og katte, der handles på EU-markedet, sikres, og hold af hunde og katte på avlsvirksomheder, salgsvirksomheder, dyreinternater og i plejefamilier være underlagt detaljerede regler.

(19) For at sikre et velfungerende marked for hunde og katte og bidrage til en rationel udvikling af sektoren for selskabsdyr som helhed bør denne forordning fastsætte bestemmelser om avl, hold og omsætning i Unionen af hunde og katte. Disse aktiviteter er forbundet med et regelmæssigt udbud af varer og tjenesteydelser på markedet mod eller uden vederlag. Hensigten om at opnå fortjeneste og operatørens retlige eller økonomiske status er ikke afgørende. Det afgørende er den erhvervsmæssige eller forretningsmæssige sammenhæng, hvori sådanne aktiviteter udøves. Situationen er en anden i forbindelse med militær, politi eller toldmyndigheder, der opdrætter eller holder hunde til egne tjenstlige formål, eftersom disse aktiviteter ikke udføres med henblik på omsætning. Ejere af selskabsdyr, der lejlighedsvis med uregelmæssige mellemrum forærer en hund eller en kat uden at reklamere online, bør ikke anses for at bringe disse dyr i omsætning. Dette bør f.eks. betyde, at foræring af op til ét kuld pr. 24 måneder mellem familiemedlemmer eller naboer ikke forstås som omsætning i henhold til denne forordning.

(20) Hold af hunde og katte på vegne af ejere, f.eks. i hunde- og kattepensioner, er en kortsigtet og lokal aktivitet og har ikke nogen væsentlig indvirkning på markedet. Da sådanne aktiviteter ikke indebærer omsætning, er der ikke behov for at regulere dem i denne forordning. Midlertidige pasningsfaciliteter holder heller ikke hunde eller katte med det formål at bringe dem i omsætning. I modsætning til internater stiller de nødindhusning til rådighed, når en bortkommet hund eller kat er blevet fundet, og holder den i en kort periode, så ejeren kan hente den.

(21) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/63/EU ([5]) regulerer hold, avl og levering af dyr, der holdes til videnskabelige formål, herunder hunde og katte. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 ([6]) regulerer kliniske forsøg med veterinærlægemidler, der involverer anvendelse af dyr, herunder hunde og katte. Hunde og katte, der er bestemt til eller som anvendes til videnskabelige formål, samt hunde og katte, der anvendes i kliniske forsøg, som kræves i forbindelse med markedsføringstilladelse for veterinærlægemidler, bør derfor udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde. Herreløse katte, der strejfer om på og omkring bedrifter, tjener ofte et nyttigt formål ved at holde bestanden af gnavere på bedriften nede. Landbrugere, der fodrer sådanne katte og giver dem husly med henblik på at bekæmpe skadedyr, bør ligeledes fritages fra nærværende forordnings anvendelsesområde, forudsat at de ikke er operatører og ikke bringer disse katte i omsætning.

(22) Som følge af anvendelsen af denne forordning vil et stort antal hunde og katte for første gang være omfattet af detaljerede velfærdsregler, som vil give dem mulighed for at få gavn af bedre levevilkår. I nogle tilfælde kan dette imidlertid medføre betydelige omkostninger for operatørerne. Den potentielle risiko for velfærdsproblemer stiger efterhånden som antallet af hunde og katte, der avles eller holdes på en virksomhed, stiger. Af proportionalitetshensyn bør der derfor tages hensyn til dette ved at sondre mellem virksomheder af forskellig størrelse. Uanset antallet af kuld eller antallet af hunde eller katte, der holdes, bør alle virksomheder være omfattet af de generelle velfærdsprincipper samt visse specifikke velfærdskrav. Kun virksomheder, der holder eller bringer i omsætning et vist antal hunde eller katte, bør være underlagt mere omfattende og detaljerede velfærdskrav. Denne tilgang tager hensyn til den finansielle byrde, der følger af overholdelsen af mere omfattende og detaljerede velfærdskrav såsom udgiftstunge strukturelle investeringer.

(23) Denne forordning bør fastsætte tærskler for, hvornår avlsvirksomheder, internater og plejefamilier skal være omfattet af detaljerede dyrevelfærdskrav. Selv hvis avlsaktiviteterne finder sted i husstande, som det ofte er tilfældet for forskellige kommercielle avlere, bør alle dyrevelfærdskravene i denne forordning finde anvendelse, når disse tærskler er nået. I betragtning af salgsvirksomhedernes udelukkende kommercielle karakter er det ikke nødvendigt at fastsætte tærskler, og kravene i denne forordning bør derfor finde anvendelse på alle salgsvirksomheder, uanset antallet af hunde eller katte, der holdes.

(24) På nuværende tidspunkt er de materielle betingelser i visse typer salgsvirksomheder ikke passende til at sikre velfærden for de hunde og katte, de holder. Dette er tilfældet for nogle dyrehandler, hvor hundene eller kattene holdes i containere med gennemsigtige sider og begrænset plads og, for hundes vedkommende, uden passende udendørs adgang. Hunde og katte på sådanne virksomheder udstilles for den brede offentlighed, hvilket skaber et stressende miljø for dyrene og samtidig øger risikoen for impulskøb fra visse potentielle forbrugere. Denne forordning har til formål at forbedre beskyttelsen af hunde og katte, der holdes på salgsvirksomheder, ved at opgradere de velfærdsstandarder, der gælder for dem, navnlig ved at forbyde hold af hunde og katte i containere, kræve udendørs adgang for hunde, indføre minimum pladskrav og forpligtelser som gør det muligt for hunde og katte at socialisere med dyr af samme art og med mennesker. Dette har til formål at sikre, at alle salgsvirksomheder, når kravene finder anvendelse, har indført strukturer og praksis, der sikrer det krævede høje dyrevelfærdsniveau.

(25) Skønt nogle af avlsvirksomhederne drives af godkendte avlere med en god standard for dyreforvaltning, kommer et betydeligt antal af de hunde og katte, der markedsføres på EU-markedet, fra avlere på det grå marked og avlere, der ikke lever op til standarderne, og som ikke sikrer et tilstrækkeligt dyrevelfærdsniveau for de hunde og katte, de avler. Dette skaber illoyal konkurrence for de avlere, der anvender høje standarder for dyrevelfærd. Det er derfor nødvendigt at fastsætte detaljerede dyrevelfærdsbestemmelser for operatører af alle avlsvirksomheder.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/63/EU af 22. september 2010 om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/63/oj).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/6 af 11. december 2018 om veterinærlægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/82/EF (EUT L 4 af 7.1.2019, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj).

(26) På EU-markedet udfører forskellige typer operatører forskellige typer aktiviteter for så vidt angår omsætning af hunde og katte. Ud over erhvervsmæssige avlere findes der visse salgsvirksomheder, hvor typisk hunde og katte, der er født og avlet på andre virksomheder, samles og holdes med salg eller samling for øje. I nogle tilfælde er beskyttelsen af disse hunde og katte suboptimal, og ingen fælles velfærdsstandarder for dyre finder anvendelse på sådanne virksomheder på nuværende tidspunkt. Da salgsvirksomheder er erhvervsmæssige operatører, der bringer hunde og katte i omsætning, er det nødvendigt at anvende kravene i denne forordning på dem.

(27) Operatører, som driver dyreinternater, er private eller offentlige virksomheder eller nonprofitorganisationer, der indsamler og holder uønskede eller herreløse hunde og katte eller tidligere ejede hunde og katte, der er bortløbne, konfiskerede eller forladte. Undertiden resulterer ukontrolleret reproduktion eller overproduktion i et større antal herreløse hunde og katte, der ender på internater. Afhængigt af deres baggrund kan disse hunde og katte være racerene eller blandingsracer og kan omfatte afkom af hunde eller katte, der har reproduceret sig på internatet. Internater kan holde et stort antal hunde og katte og sælge dem eller tilbyde dem til adoption eller til et nyt hjem, nogle gange gratis eller mod betaling af rimelige omkostninger.

(28) På trods af forskellene i de aktiviteter, der udføres af avlsvirksomheder og salgsvirksomheder på den ene side og dyreinternater og plejefamilier på den anden side, markedsfører de alle hunde og katte på EU-markedet. Der er en vis grad af overlapning, navnlig hvad angår efterspørgslen. Når forbrugerne leder efter en hund eller kat, træffer de valg mellem at købe en fra en avler (enten direkte eller gennem en salgsvirksomhed) eller at vælge et dyr fra et internat eller en plejefamilie. En vigtig faktor ved valget af en hund eller en kat er de mulige adfærdsmæssige eller andre problemer, som hunden eller katten har, fordi den har været holdt under dårlige velfærdsforhold, og som kan gøre den mindre egnet til at blive holdt som selskabsdyr, uanset om den er blevet holdt på en avlsvirksomhed eller salgsvirksomhed eller i et internat eller en plejefamilie. Da handel også foregår via mellemmænd og for det meste online, er forbrugerne måske ikke klar over, om dyret stammer fra et internat, fra en plejefamilie, fra en avler eller fra en salgsvirksomhed, før de erhverver en hund eller en kat. Sådanne oplysninger kan hjælpe forbrugerne med at træffe informerede og ansvarlige valg. Der er dokumentation for, at antallet af hunde og katte, der markedsføres på EU-markedet af internater, er betydeligt, navnlig hvad katte angår. Der er også dokumentation for, at hunde og katte overføres fra internater i nogle medlemsstater til ejere af selskabsdyr i andre medlemsstater, navnlig hvad hunde angår. For at sikre, at formålet med denne forordning, som er at sikre, at markedet for hunde og katte fungerer gnidningsløst, og at sektoren udvikler sig rationelt, samtidig med at der sikres et højt dyrevelfærdsniveau, er det nødvendigt at lade visse krav i denne forordning gælde for internater, der holder et vist minimumsantal hunde eller katte, uanset om de markedsfører dem på EU-markedet mod betaling, gratis eller mod godtgørelse af rimelige omkostninger. Af proportionalitetshensyn, og i betragtning af at de aktiviteter, der varetages af internater og plejefamilier, adskiller sig fra andre operatørers aktiviteter og opfylder en funktion af almen interesse, bør visse krav i denne forordning, herunder specifikke minimumspladsforhold, ikke gælde for internater og plejefamilier.

(29) Medlemsstaterne har konstateret, at operatører med ansvar for uønskede, forladte, herreløse, bortløbne eller konfiskerede hunde eller katte gør stigende brug af plejefamilier. Da antallet af hunde og katte, der holdes i plejefamilier, kan have indvirkning på markedet for hunde og katte, bør sådanne plejefamilier være omfattet af denne forordning. Operatører, der placerer hunde eller katte i plejefamilier, bør være ansvarlige for at sikre, at disse hjem opfylder kravene i denne forordning. Dette kan bl.a. opnås gennem oprettelsen af et kontraktforhold mellem operatøren og plejefamilien.

(30) Da plejefamilier i sagens natur er husstande med begrænset kapacitet til at huse hunde og katte, bør operatører ikke anbringe et stort antal hunde og katte i en enkelt plejefamilie. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte det maksimale antal hunde og katte, der kan placeres i én plejefamilie. Dette er også grunden til, at plejefamilier kun bør være underlagt de generelle velfærdsprincipper og -krav og kun nogle af de specifikke velfærdskrav.

(31) Da forordning (EU) 2017/625 finder anvendelse på offentlig kontrol, der gennemføres for at verificere overholdelsen af regler på området for dyrevelfærdskrav for dyr, som omfatter velfærdskrav for hunde og katte, såsom dem, der er fastsat i nærværende forordning, bør definitionen af kompetente myndigheder fra forordning (EU) 2017/625 i nærværende forordning anvendes for at sikre overensstemmelse med anvendelsen af reglerne om offentlig kontrol vedrørende dyrevelfærd.

(32) Da nærværende forordning er et eksempel på EU-lovgivning vedrørende velfærdskrav for dyr som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra f), i forordning (EU) 2017/625, finder kravene i forordning (EU) 2017/625 anvendelse ud over kravene i nærværende forordning. Medlemsstaterne har navnlig en forpligtelse i henhold til forordning (EU) 2017/625, herunder en forpligtelse til at indsende en årsrapport om den offentlige kontrol, de har gennemført i det foregående år. Denne forpligtelse bør omfatte offentlig kontrol med henblik på verifikation af overholdelsen af reglerne om dyrevelfærd og sporbarhed for hunde og katte. Den standardformular, som medlemsstaterne skal anvende til en sådan rapportering, og som er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/723 ([7]), bør ajourføres for at tage hensyn til nærværende forordning.

(33) One Health-tilgangen kan være en nyttig vejledning for operatører i forbindelse med gennemførelsen af velfærdskravene i henhold til denne forordning. Forordning (EU) 2019/6 indeholder et omfattende sæt krav, der skal sikre fornuftig anvendelse af antimikrobielle stoffer til dyr. For at imødegå risiciene for antimikrobiel resistens og samtidig sikre høje standarder for dyresundhed og -velfærd finder disse krav også anvendelse på hunde og katte, der holdes på avlsvirksomheder, salgsvirksomheder og internater. Det er vigtigt, at dyrlægerne tager hensyn til disse elementer under deres rådgivende dyrevelfærdsbesøg.

(34) Der er dokumentation for, at der finder aktiviteter sted på Unionens område, undertiden med et grænseoverskridende element, som i nogle tilfælde resulterer i, at hunde og katte udsættes for fysisk og psykisk lidelse, der kan forårsage død. Hundekampe er et godt eksempel på dette. Denne forordning bør forbyde operatører at udøve aktiviteter af nogen form, der indebærer lidelse for hunde og katte, som de har ansvaret for.

(35) For at sikre en korrekt håndhævelse af denne forordning er det afgørende, at de kompetente myndigheder er i stand til at identificere, hvilke virksomheder der er omfattet af deres offentlige kontrol. Det er derfor nødvendigt, at operatører, der holder hunde eller katte på virksomheder, underretter de kompetente myndigheder om deres aktiviteter, og at disse kompetente myndigheder fører et ajourført register over sådanne virksomheder. Med henblik på at den administrative byrde for operatørerne minimeres, bør de kompetente myndigheder til dette formål anvende oplysninger eller data i det relevante register over hunde- og kattevirksomheder i henhold til forordning (EU) 2016/429.

(36) Veluddannet og kvalificeret personale er afgørende for at forbedre velfærdsforholdene for dyr på virksomheder. Et sådant personale skal have viden om de pågældende arters grundlæggende adfærdsmønstre og behov. For at undgå at påføre hunde og katte fysisk og psykisk lidelse, bør dyrepassere have den viden og de færdigheder på dyrevelfærdsområdet, der er relevante for deres opgaver og for de hunde eller katte, de håndterer. For hunde og katte omfatter effektiv håndtering af dyr teknikker såsom operant betingning og positiv forstærkning, der fremmer et stressfrit miljø. Kompetencer på området dyrevelfærd bør erhverves gennem uddannelse eller erhvervserfaring. Da internater ofte er afhængige af arbejde udført af frivillige, og da praktikanter ofte modtager deres praktiske uddannelse på disse virksomheder, bør frivillige og praktikanter i internater ikke være forpligtet til at have formel uddannelse eller erhvervserfaring, forudsat at de overvåges af en kompetent dyrepasser.

([7]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/723 af 2. maj 2019 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 for så vidt angår den standardformular, der skal anvendes i de årsrapporter, som medlemsstaterne forelægger (EUT L 124 af 13.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/723/oj).

(37) For at sikre hundes og kattes velfærd på en virksomhed bør mindst én af virksomhedens dyrepassere desuden modtage uddannelse i kravene i denne forordning og, hvor det er relevant, i yderligere nationale krav og have kendskab til ajourførte videnskabelige og tekniske anbefalinger. Operatøren bør sikre, at den dyrepasser, der har fulgt uddannelsen, formidler den erhvervede viden til de andre dyrepassere i institutionen. Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte minimumskravene til en sådan uddannelse. Kommissionen har mulighed for at oprette et europæisk referencecenter for hundes og kattes velfærd i henhold til artikel 95 i forordning (EU) 2017/625 med henblik på at yde teknisk og videnskabelig rådgivning til de kompetente myndigheder i forbindelse med deres offentlige kontrol for at håndhæve nærværende forordning. Et sådant EU- referencecenter for hundes og kattes velfærd kan efter koordinering med Kommissionen offentliggøre anbefalinger og eksempler på uddannelsesmateriale i overensstemmelse med de minimumskrav, der er fastsat i gennemførelsesretsakterne, og under hensyntagen til den seneste videnskabelige og tekniske viden.

(38) De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at sikre, at uddannelseskurser er tilgængelige og af tilstrækkelig kvalitet, kan samarbejde med andre relevante myndigheder, veterinærforeninger og uddannelsesinstitutioner om at udvikle videnskabeligt baserede uddannelsesprogrammer af høj kvalitet.

(39) Da dyrevelfærd omfatter dyrs sundhed, er dyrlæger bedst i stand til at yde rådgivning til operatører med henblik på at forbedre dyrevelfærdssituationen på virksomhederne. Virksomheder, der holder hunde og katte i et antal, der overskrider en given tærskel, bør derfor modtage et dyrevelfærdsbesøg fra en dyrlæge inden for denne forordnings første anvendelsesår eller inden for det første år efter anmeldelsen af en ny virksomhed.

(40) At afslutte hundes og kattes liv bør, af velfærdshensyn, altid udføres på en måde, der forårsager mindst mulig smerte og angst for den pågældende hund eller kat. Dyrlæger uddannes til at vurdere dyrets tilstand og foretage aflivning, hvis det er nødvendigt. Operatører bør søge at rådføre sig med en dyrlæge, og dyrlægen bør i princippet aflive hunden eller katten med operatørens forudgående samtykke. I tilfælde af nødsituationer eller ulykker, hvor der ikke er adgang til dyrlægehjælp, bør medlemsstaterne have mulighed for at tillade, at hundens eller kattens liv bringes til ophør af en uddannet kompetent person, forudsat at den anvendte metode er øjeblikkelig.

(41) Visse avlsstrategier fører til velfærdsproblemer for hunde og katte. Ved at vælge visse genetiske egenskaber af æstetiske eller andre markedsføringsmæssige grunde kan egenskaber, som er uønskede ud fra et dyrevelfærdsperspektiv, også skabes og videregives til efterfølgende generationer. Operatørerne bør derfor træffe foranstaltninger til at sikre, at deres avlsstrategier ikke fører til sådanne negative konsekvenser for hundenes og kattenes velfærd. Navnlig kan avlsstrategier, der er motiveret af salgspromoverende formål, resultere i, at visse hunde- og kattetyper udvikler »ekstreme fysiske træk«. Da ekstreme kendetegn kan føre til betydelige sundhedsproblemer for de pågældende dyr, bør avlerne udelukke hunde og katte, der udviser sådanne ekstreme træk, fra avlsprogrammer.

(42) Æstetiske opvisninger, udstillinger og konkurrencer har en indvirkning på markedsmulighederne og priserne på hunde og katte. Lemlæstelse og visse avlsstrategier, der resulterer i hunde eller katte med ekstreme fysiske træk, kan være en fordel for avlere, der konkurrerer til æstetiske opvisninger, udstillinger og konkurrencer. Tilrettelæggelse af og deltagelse i sådanne opvisninger, udstillinger og konkurrencer kan være motiveret af andre faktorer end dyrevelfærd, eksempelvis æstetiske standarder, og kan have til formål at reklamere for visse racer og fysiske egenskaber. Operatører af avlsvirksomheder og salgsvirksomheder og arrangører af sådanne opvisninger, udstillinger og konkurrencer bør i den hensigt sikre, at avlere prioriterer velfærden for de hunde og katte, de avler, og ikke udvikler ekstreme fysiske træk i eller lemlæster dem for at opnå usunde æstetiske standarder, og undlade at anvende eller inkludere hunde eller katte med disse ekstreme kendetegn eller dyr, der er blevet lemlæstet med henblik på deltagelse i sådanne opvisninger, udstillinger eller konkurrencer.

(43) Videnskabelig dokumentation viser, at indavl har betydelige negative konsekvenser for dyrs velfærd. Indavl af hunde og katte mellem forældre og deres afkom, mellem søskende eller halvsøskende eller mellem bedsteforældre og deres børnebørn, forbydes, da dette øger forekomsten af arvelige lidelser og kompromitterer immunsystemets korrekte funktion, som begge har en negativ indvirkning på hundes og kattes velfærd. Indavl kan dog være nødvendig for at bevare lokale racer med en begrænset genpulje. Det bør derfor være muligt for den kompetente myndighed at godkende den i sådanne tilfælde.

(44) Hybridisering med vilde arter bør ikke fremmes, da hybrider ikke er så domesticerede som hunde og katte. I betragtning af de betydelige vanskeligheder med at opfylde sådanne hybriders specifikke adfærdsmæssige behov og det ubehag eller den lidelse, som dette påfører dem, bør avl med henblik på produktion af sådanne hybrider forbydes.

(45) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) har ydet teknisk og videnskabelig bistand i forbindelse med en række spørgsmål vedrørende pasningsfaciliteter, sundhed og smertefulde procedurer, der er relevante for hunde og katte, der holdes på avlsvirksomheder. I denne forordning tages der hensyn til EFSA's anbefalinger om type pasningsfaciliteter og motion, rumtemperatur og -lys, og om sundhed og smertefulde kirurgiske indgreb.

(46) Videnskabelig dokumentation fremhæver betydningen af fodring, vanding, pasningsfaciliteter, sundhedspleje, opfyldelse af adfærdsmæssige behov og forebyggelse af smertefulde fremgangsmåder for hundes og kattes velfærd. Det er derfor afgørende, at disse aspekter af hold af hunde og katte reguleres i detaljer.

(47) Den videnskabelige dokumentation viser klart, at hunde og katte er nødt til at have tilstrækkelig plads til at udtrykke deres naturlige adfærd og have et normalt socialt samspil. Dette er ikke muligt, hvis dyrene holdes i længere tid under begrænsede pladsforhold, og navnlig hvis de holdes i containere. Det bør derfor forbydes at holde hunde og katte i containere, medmindre det er nødvendigt for transport af dyrene, eller der er tale om midlertidig, kortvarig isolation af individuelle hunde og katte, så længe de deltager i opvisninger, udstillinger og konkurrencer, for hvalpe eller killinger med nedsat varmereguleringsevne og for hvalpe eller killinger sammen med deres mødre, forudsat at stress er begrænset til mindst muligt, at lidelse som følge af ekstreme temperaturer undgås, og at dyret er i stand til at stå op, vende sig og ligge ned i en naturlig position.

(48) Hunde og katte bør have en udpeget hvileplads med mulighed for at trække sig tilbage, hvile og føle sig trygge. Hvilepladsen bør være ren og tør og bør f.eks. være dækket af bløde materialer såsom måtter, tæpper eller andre egnede materialer for at give komfort og god kropsstøtte. Pladsen bør være tilstrækkelig stor til, at de kan stå op, vende sig og ligge ned i en naturlig position. Alle hunde eller katte, der deler samme plads, bør kunne hvile på samme tid.

(49) Parring, hvor hanner og hunner interagerer naturligt, påvirkes af flere faktorer, herunder hormoncyklus, adfærd og timing. Fysisk begrænsning af hundes eller kattes bevægelsesfrihed under parring er derfor i strid med deres naturlige adfærd og har dermed en negativ indvirkning på deres velfærd. Operatører bør ikke fysisk fastholde hunde eller katte under parring. I stedet bør operatørerne forsøge at finde andre metoder til at påvirke en vellykket parring, f. eks. optimering af tidspunktet for parring.

(50) Operatøren kan på grundlag af dyrlægerådgivning og under hensyntagen til en hunds eller kats særlige situation vælge, at reproduktionen begrænses med kirurgiske eller ikkekirurgiske midler. For at undgå smerter bør enhver kirurgisk sterilisering foretages af en dyrlæge eller, hvis der er tale om hankatte, hvis medlemsstaten tillader det, af en autoriseret veterinærsygeplejerske under anvendelse af anæstesi og længerevarende analgesi.

(51) Opbinding i lange perioder bør forbydes, da det kan give anledning til betydelige dyrevelfærdsproblemer. Det kan forbindes med en øget forekomst af bevægelsesforstyrrelser og en manglende evne til at ligge eller hvile behageligt samt at udvise normal adfærd.

(52) Det er af stor betydning, at der er tilstrækkelig plads til, at hunde og katte kan udtrykke deres medfødte adfærd. Af samme grund bør containere kun anvendes under særlige omstændigheder som f.eks. ved behov for at isolere en aggressiv hund eller kat i kortvarig isolation eller transport af hunde og katte til en dyrlæge. For at lette hundes og kattes naturlige døgnrytme bør deres pasningsfaciliteter også give adgang til naturligt lys, selv om det, om nødvendigt kan suppleres med kunstig belysning. For bedre at støtte deres udvikling kan hvalpe fra en alder af fem uger indføres i et sikkert udendørsområde i visse perioder under hensyntagen til deres individuelle behov og vejrforholdene. For at imødekomme deres behov for at udøve, socialisere og udtrykke anden medfødt adfærd bør hunde, der er over otte uger gamle, have adgang til udendørs arealer. Sådanne hunde bør i en samlet periode på mindst én time have sikker daglig adgang til udendørs arealer eller tages ud på gåtur.

(53) For at undgå, at deres velfærd bringes i fare, og navnlig for at forebygge drægtighedskomplikationer, bør der ikke avles på hunhunde og hunkatte, før de er kønsmodne. For at give tæver og kønsmodne hunkatte mulighed for at komme sig fysisk efter endt drægtighed og diegivning bør de først bruges til reproduktion igen efter et tilstrækkeligt tidsrum. For at forhindre visse patologiske reproduktionsforhold hos tæver og kønsmodne hunkatte, såsom pyometra, bør der dog tillades op til tre graviditeter inden for en periode på to år, efterfulgt af en passende restitutionsperiode, der bør være på mindst ét år for tæver og kønsmodne hunkatte, der er nedkommet med tre kuld, herunder kuld af dødfødte hvalpe eller killinger, inden for en periode på to år. Reproduktion bør ophøre for tæver og kønsmodne hunkatte, der bliver ældre, og for tæver og hunkatte, der har haft to kejsersnit, da det ikke kan udelukkes, at en yderligere drægtighed vil indvirke negativt på deres velfærd.

(54) Den ændring af praksis med hensyn til reproduktionscyklussen, der kræves i henhold til denne forordning, kan i nogle tilfælde påvirke indtægtsniveauet for hunde- og katteavlere negativt som følge af det faldende antal kuld, der produceres pr. år. Det er derfor nødvendigt at give avlerne mere tid til at tilpasse deres forretningsmodeller.

(55) Det er afgørende, at hunde og katte ikke udgør nogen trussel mod menneskers sikkerhed. For at reducere risikoen for aggression over for mennesker, bør hunde og katte, der er født eller holdt på virksomheder socialiseres ordentligt med artsfæller, med mennesker og, om muligt, med andre dyr. De bør holdes i et stimulerende og ikketruende miljø, der er udstyret med berigelse, f.eks. legetøj, og som giver dem mulighed for at lege og udfolde anden medfødt adfærd. Adskillelsen af hunde og katte fra deres mødre bør ikke ske i en for ung alder, da dette kan forårsage alvorlig separationsstress hos disse dyr i forbindelse med adskillelsen og dermed forbundne adfærdsproblemer. Det bør derfor forbydes, medmindre der er medicinske årsager til adskillelsen.

(56) Procedurer, der har til formål at ændre udseendet af hunde og katte eller forhindre visse former for adfærd, såsom øre- og halekupering, fjernelse af kløer og resektion af stemmebånd eller stemmelæberne, har en alvorlig negativ indvirkning på deres velfærd. Disse procedurer forårsager smerte og forhindrer hunde og katte i at udvise medfødte adfærdsmønstre. Sådanne procedurer bør derfor kun tillades, hvis de udføres af en dyrlæge, og kun når det er nødvendigt af medicinske årsager. Det bør ikke være tilladt at foretage profylaktiske indgreb, medmindre dyrlægen finder en medicinsk indikation, der begrunder et sådant indgreb.

(57) Hunde, der anvendes inden for militær, politi- og toldvæsen, spiller en central rolle for den nationale sikkerhed. For at imødekomme de særlige behov hos militæret, politiet og toldmyndighederne og hos operatører, der opdrætter og træner hunde for disse myndigheder, bør medlemsstaterne have mulighed for at indrømme fritagelser vedrørende smertefuld håndteringspraksis og opbinding, da sådanne praksisser og opbinding kan være nødvendige under træningen af sådanne hunde. På trods af disse undtagelser er det vigtigt, at personale, der træner hunde til militæret eller til politi og toldmyndigheder i virksomheder, modtager regelmæssig uddannelse i passende færdigheder, således at de anvender passende håndterings- og træningsmetoder og minimerer smerterne for de hunde, de har i deres varetægt.

(58) Vogterhunde opdrættes for at beskytte husdyr og beskytte dem mod rovdyr i landbrugs- eller græsningsområder. Sådanne hunde tilbringer ofte længere perioder udendørs uden tilstedeværelse af et menneske. På grund af den måde, hvorpå de anvendes, og dens afgørende indvirkning på deres levevilkår, er regelmæssig fodring og inspektion af sådanne dyr undertiden en udfordring. Det er ofte vanskeligt at opfylde de krav i denne forordning, der har til formål at sikre, at sådanne dyrs pasningsfaciliteter og socialiseringsbehov opfyldes. Desuden er hunde, der anvendes til at styre flytningen af en besætning, hyrdehunde og ledsager den ansvarlige person. Undtagelser fra visse krav i denne forordning vedrørende pasningsfaciliteter og socialisering er nødvendige for sådanne hunde i den periode, hvor sådanne besætningers sæsonbestemte græsningsskifte finder sted.

(59) Forholdene på avlsvirksomheder er særligt afgørende for at sikre, at hunde og katte avles, holdes og behandles ordentligt, inden de bringes i omsætning, navnlig som følge af de konsekvenser, som ringe dyrevelfærdsforhold på et tidligt stadie kan få for hunde og katte. Det er derfor vigtigt, at disse avlsvirksomheder for hunde og katte, som har en betydelig produktionskapacitet, godkendes af de kompetente myndigheder og underkastes forudgående inspektion på stedet, inden de godkendes. Forudgående inspektion af virksomheder foretaget af embedsdyrlæger eller, hvis den offentlige kontrolopgave er blevet uddelegeret, af andre fagfolk, og efterfølgende godkendelse af disse virksomheder er en effektiv måde at sikre, at virksomhederne opfylder kravene i denne forordning. Da inspektionerne imidlertid bør fokusere på virksomheder, der udgør en højere risiko med hensyn til overholdelse af bestemmelserne om dyrevelfærd, og i betragtning af den begrænsede tilgængelighed af embedsdyrlæger i medlemsstaterne, vil det ikke være proportionelt at kræve forudgående kontrol og godkendelse på stedet for alle virksomheder. Det er også vigtigt, at en liste over disse godkendte virksomheder er offentligt tilgængelig, så potentielle erhververe kan verificere avlsvirksomhedernes status og dermed støtte den offentlige kontrol med sådanne virksomheder og øge borgernes bevidsthed. Da avlsvirksomhederne har brug for tid til at gennemføre krav til pasningsfaciliteter, og de kompetente myndigheder har brug for tid til at foretage inspektioner på stedet af eksisterende avlsvirksomheder, bør avlsvirksomheders forpligtelse til at opnå godkendelse begynde at gælde fra samme dato som kravene til pasningsfaciliteter.

(60) Nogle operatører, der bringes hunde eller katte i omsætning, tilskynder potentielle kunder til at købe for enhver pris ved hjælp af følelsesmæssige argumenter uden at oplyse den potentielle ejer om konsekvenserne af at eje en hund eller kat. Andre operatører insisterer på det ansvar, der er knyttet til ejerskabet af selskabsdyr, og det begrænser naturligvis deres potentielle muligheder for at markedsføre hunde og katte på EU-markedet. Denne forskel i de to holdninger har tendens til at give mindre ansvarlige operatører en fordel, hvilket fører til konkurrenceforvridning, på trods af at det er vigtigt for dyrevelfærden og den offentlige orden at informere kunderne om deres ansvar, når de erhverver en hund eller en kat. Det er derfor berettiget at kræve, at alle operatører, der bringer hunde og katte i omsætning på EU-markedet informerer kommende ejere om deres ansvar. Hvis en operatørs markedsføring af en hund eller en kat sker via en onlineannonce, bør denne desuden ledsages af en passende advarsel for at formidle budskabet om ansvarligt ejerskab på en effektiv måde. Det er vigtigt at fremme ansvarligt ejerskab af selskabsdyr for at sikre et velfungerende marked og beskytte forbrugerne og undgå, at hunde og katte efterlades, fordi ejere af selskabsdyr ikke var klar over det ansvar, som ejerskab af selskabsdyr indebærer, inden de anskaffede dyret. Forpligtelsen til at vise en advarsel om ansvarligt ejerskab i onlinereklamer vedrørende salg, foræring eller enhver anden form for overdragelse af ejerskab bør derfor også gælde for andre fysiske eller juridiske personer end operatører. Forpligtelsen til at vise advarslen om ansvarligt ejerskab finder anvendelse på de personer, der bringer hunde og katte i omsætning med henblik på denne forordning, og det er ikke hensigten at gribe ind i pressefriheden og ytringsfriheden eller i eksisterende nationale regler om redaktionelt ansvar, der ikke er harmoniseret på EU-plan.

(61) Ulovlig handel og svigagtig praksis i forbindelse med markedsføring på EU-markedet af hunde og katte gøres lettere, fordi det ikke er muligt at spore disse dyr. Denne manglende sporbarhed skyldes ufuldstændige identifikationskrav og manglende registreringskrav for sådanne dyr. Desuden lettes svigagtig praksis, når systemerne til identifikation og registrering af hunde og katte ikke er harmoniseret eller ikke er lette at anvende, fordi den tekniske infrastruktur ikke er interoperabel. Både EU's koordinerede kontrolplan for onlinesalg af hunde og katte fra 2018 og EU's håndhævelsesindsats vedrørende ulovlig handel med katte og hunde, der blev gennemført i 2022-2023], afslørede udbredt svigagtig praksis i forbindelse med omsætning af hunde og katte i Unionen og dermed forbundne dyrevelfærdsproblemer. Det er derfor særdeles vigtigt at harmonisere standarderne for identifikations- og registreringsmidler for hunde og katte. Ved at indføre en bred forpligtelse til at identificere og registrere hunde og katte undgås smuthuller i sporbarhedssystemet, som ellers ville risikere at blive udnyttet af svindlere. Fysiske eller juridiske personer, der markedsfører hunde eller katte på EU-markedet, bør fremlægge dokumentation for identifikation og registrering i en af de databaser, som medlemsstaterne har oprettet til dette formål. Enhver efterfølgende ændring af ejerskabet eller ansvaret for en bestemt hund eller kat bør registreres i en af databaserne. I betragtning af den centrale rolle, som hunde, der anvendes inden for militær, politi og toldvæsen, spiller for den nationale sikkerhed, bør medlemsstaterne have mulighed for at indrømme fritagelser vedrørende registrering af sådanne hunde for at forhindre, at de spores tilbage til nævnte militær, politi og toldvæsen.

(62) Fysiske eller juridiske personer, der markedsfører hunde eller katte på EU-markedet, bør fremlægge dokumentation for identifikation ved at vise et dokument, der henviser til koden for den transponder, der er implanteret i hunden eller katten, samt dokumentere, at dyret er registreret i en officiel database. På denne måde er det muligt at videregive vigtige oplysninger om dyret til den nye ejer og dets sporbarhed sikres.

(63) Da de fleste hunde og katte i øjeblikket udbydes til salg eller doneres ved hjælp af onlineannoncering, bør Kommissionen sikre, at der udvikles et system, der er offentligt tilgængeligt og gratis, der gør det muligt for erhververe at kontrollere ægtheden af identifikationen, registreringen, og ejerskabet af den hund eller kat, der reklameres for. Med henblik herpå bør det kræves, at den fysiske eller juridiske person, der reklamerer for hunden eller katten online, anvender verifikationssystemet og viser den token, der genereres af dette system, i reklamen. Denne foranstaltning har til formål at bekæmpe svig bedre ved at forbedre sporbarheden af hunde og katte, der markedsføres på EU-markedet, tilbage til deres oprindelse, muliggøre bedre kontrol fra de kompetente myndigheders side og i sidste ende forbedre velfærden for disse dyr. Udbydere af onlineplatforme bør handle med omhu, når de fungerer som formidlere i forbindelse med markedsføring af hunde og katte på EU-markedet. Uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 ([8]), bør onlineplatforme, der giver mulighed for reklame for hunde og katte med henblik på omsætning heraf, derfor forpligtes til at udforme og organisere deres onlinegrænseflade på en måde, der gør det muligt for fysiske eller juridiske personer, der reklamerer for hunde og katte, at vise den relevante token og informere erhververe om kontrolsystemet. Dette bør hverken udgøre en forpligtelse for onlineplatforme til generelt at overvåge de annoncering, der tilbydes via deres platform, eller en generel undersøgelsesforpligtelse, der har til formål at vurdere nøjagtigheden af identifikationen og registreringen forud for offentliggørelsen af tilbuddet.

(64) Da dyrepasseres kendskab til dyrevelfærd har en direkte indvirkning på velfærden for hunde og katte i deres varetægt, bør medlemsstaterne sikre, at der er tilstrækkelig uddannelse til rådighed med hensyn til både kvantitet og kvalitet, således at de kan opfylde de uddannelseskrav, der er fastsat i denne forordning.

(65) For at sikre sporbarheden af hunde og katte bør de identificeres individuelt med en entydig identifikator i form af en transponder, og deres identifikationsoplysninger bør også registreres i en database. Medlemsstaterne bør derfor være ansvarlige for at oprette og vedligeholde databaser over hunde og katte på deres områder for at sikre sporbarheden af disse dyr. Det er også nødvendigt at sikre interoperabilitet mellem disse databaser. Dette vil gøre det lettere at finde oplysninger om hunde og katte fra hvor som helst i Unionen og gøre det muligt for de kompetente myndigheder at foretage officiel kontrol af, om dyrevelfærdsreglerne overholdes. For at lette interoperabiliteten af nationale databaser bør Kommissionen oprette en indeksdatabase.

(66) For at evaluere fremskridtene med hensyn til de dyrevelfærdsforhold, som hunde og katte holdes under på virksomheder, og dyrenes sporbarhed er det nødvendigt, at medlemsstaterne indsamler, rapporterer og analyserer centrale politiske indikatorer. Disse centrale politiske indikatorer bør harmoniseres i henhold til denne forordning for at sikre, at de er sammenlignelige på EU-plan, og gøre det muligt på EU-plan at overvåge fremskridtene med hensyn til at nå de politiske mål i denne forordning.

(67) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([9]) fastsætter bestemmelser om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([10]) finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger, der foretages af medlemsstaterne inden for rammerne af de pågældende procedurer. Kommissionens og medlemsstaternes rolle i forbindelse med behandling af personoplysninger i sager i henhold til nærværende forordning bør defineres klart for at sikre et højt niveau af databeskyttelse.

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

(68) Med henblik på denne forordning bør navnene på fysiske personer og relaterede kontaktoplysninger fremgå af de dokumenter, som Kommissionen og medlemsstaterne behandler i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, nemlig anmeldelsen og godkendelsen af virksomheder, registreringen af hunde og katte, verifikationen af registreringen af hunde og katte samt import af hunde og katte. Behandlingen af disse personoplysninger er begrundet i offentlighedens interesse i at sikre overholdelse af velfærdskrav for hunde og katte, herunder gennemførelse af offentlig kontrol og sikring af sporbarhed, og i at forhindre omgåelse af velfærdskrav og at bekæmpe ulovlig handel med hunde og katte både mellem medlemsstaterne og i tilfælde af import fra tredjelande.

(69) Opbevaringsperioden for personoplysninger i virksomhedsregistret og på listen over godkendte avlsvirksomheder bør være ti år fra datoen for indstillingen af virksomhedens aktiviteter, da de kompetente myndigheder skal have adgang til en operatørs hidtidige aktiviteter i forbindelse med avl, hold og omsætning af hunde og katte på EU-markedet og være opmærksomme på tidligere manglende overholdelse af dyrevelfærdsreglerne, når de modtager en ny anmeldelse af aktivitet eller en anmodning om godkendelse.

(70) Opbevaringsperioden for personoplysninger om nuværende og tidligere ejere af hunde eller katte i nationale databaser og i indeksdatabasen bør være fem år fra registreringen af hundens eller kattens død i disse databaser eller 25 år fra datoen for den første registrering af hunden eller katten i disse databaser. Denne opbevaringsperiode er udformet med henblik på at dække hundes og kattes forventede levetid, sikre, at der findes et robust sporbarhedssystem for alle hunde og katte, der handles i Unionen, og tilvejebringe data, herunder efter en bestemt hunds eller kats død, til offentlig kontrol af velfærdsproblemer såsom unormalt høje dødstal, som kræver dataanalyse.

(71) Opbevaringsperioden for data om ejere og bemyndigede personer, der rejser ind i Unionen med hunde eller katte i forbindelse med ikkekommerciel flytning, og som på forhånd er anmeldt i en EU-database over rejsende med selskabsdyr, bør være fem år fra ejerens forhåndsmeddelelse for at gøre det muligt for de kompetente myndigheder at foretage dataanalyse, identificere mistænkelige bevægelser og indføre risikobaseret offentlig kontrol med henblik på at målrette indsatsen mod potentielle svindlere.

(72) Opbevaringsperioden for data i EU-kontrolsystemet vedrørende fysiske eller juridiske personer, der reklamerer for en hund eller kat med henblik på omsætning, og som anvender kontrolsystemet til at generere den krævede token, bør være 18 måneder fra genereringen af tokenen for at gøre det muligt for systemet at bekræfte ægtheden af identifikationen, registreringen og ejerskabet af den hund eller kat, der reklameres for over for en erhverver, der anvender dette system, i det forventede maksimale tidspunkt for offentliggørelse af onlinereklamen.

(73) Hunde og katte, der importeres til Unionen, kan være avlet eller holdt i tredjelande under forhold, der var skadelige for deres velfærd. Dette giver anledning til moralske betænkeligheder i offentligheden og udgør risici for folkesundheden og den offentlige sikkerhed i Unionen. EU-borgerne mener, at et højt velfærdsniveau for hunde og katte er et spørgsmål om moralsk ansvar, hvilket fremgår af resultaterne af Eurobarometer-undersøgelsen fra 2023 om dyrevelfærd samt af den omfangsrige korrespondance og de talrige andragender, som Parlamentet har modtaget om dette spørgsmål, af de mange stillede parlamentariske forespørgsler og af Europa-Parlamentets beslutning af 12. februar 2020 om beskyttelse af EU's indre marked og forbrugerrettigheder mod de negative virkninger af den ulovlige handel med selskabsdyr samt Unionens forbud mod omsætning og import af hunde- og katteskind og produkter indeholdende sådanne skind. Desuden er problemer vedrørende dyreliv eller -sundhed også en del af dyrevelfærdsproblemer. For eksempel kan der opstå udmattelse, kakeksi og modtagelighed over for smitsomme sygdomme som følge af en alt for intensiv anvendelse af hunhunde eller hunkatte til avl, som ikke respekterer dyrenes velfærdsbehov. Endelig kan ringe velfærdsforhold føre til folkesundhedsrisici, herunder en stigning i forekomsten af zoonotiske agenser såsom dermatofytose eller indre parasitter, samt en indirekte øget risiko for udvikling af antimikrobiel resistens på grund af behov for store mængder af antimikrobielle stoffer på oprindelsesvirksomheden. Hunde og katte, der opdrættes under dårlige velfærdsforhold, kan også udgøre en fare mod offentligheden, eftersom det er muligt, at de vil reagere ved at udvikle aggressiv adfærd. I betragtning af offentlighedens moralske betænkeligheder og sikkerhedsmæssige og dyre- og folkesundhedsmæssige risici, og med henblik på at indfri målene med denne forordning, er det vigtigt, at operatører, der er involveret i import af hunde og katte fra tredjelande, overholder regler om dyrenes velfærd, som er identiske med eller svarer til dem, der er fastsat i denne forordning, og giver de samme garantier med hensyn til dyrenes sporbarhed. Da dette kræver ændringer hos tredjelandsoperatører, der er involveret i eksport af hunde og katte til Unionen, er det nødvendigt med en overgangsperiode af samme varighed som den, der gælder for EU-operatører.

(74) Med henblik på at sikre, at importreglerne håndhæves korrekt, bør Kommissionen udarbejde en liste over tredjelande, der er godkendt til at markedsføre hunde og katte på EU-markedet, på grundlag af dens vurdering af pålideligheden af den offentlige kontrol i disse tredjelande med henblik på at håndhæve dyrevelfærdsregler i henhold til denne forordning, eller regler anerkendt af Unionen som værende tilsvarende, på virksomheder på deres område, der eksporterer eller har til hensigt at eksportere hunde og katte til EU-markedet. Der bør desuden opstilles en liste over virksomheder, der avler og holder hunde og katte i disse tredjelande, og som har tilladelse til at eksportere disse dyr til Unionen, for at sikre sporbarhed og lette kontrol på EU-grænsekontrolsteder. Kommissionen bør ved brug af en risikobaseret tilgang foretage audit af pålideligheden af de offentlige kontrolsystemer i tredjelande, der er godkendt i henhold til denne forordning, og i de tredjelande, der anmoder om godkendelse i henhold til denne forordning. Efterlevelsen af de relevante regler i denne forordning eller af regler, der er anerkendt af Unionen som ækvivalente regler, bør attesteres i det sundhedscertifikat, der anvendes til sådanne udførsler. Med henblik herpå bør Kommissionen bestræbe sig på at modificere den relevante model for det officielle standardcertifikat for at medtage den relevante dyrevelfærdserklæring.

(75) Det vil med henblik på at øge forbrugerbeskyttelsen og sikre reel sporbarhed af hunde og katte, der importeres til Unionen, være hensigtsmæssigt at fastsætte krav i denne forordning om, at de indførte dyr identificeres inden indførsel i Unionen, og at deres importører står for registrering af dyrene i en af medlemsstaternes databaser. Det vil resultere i øget kontrol med, hvor dyrene befinder sig. Desuden viste EU's koordinerede indsats vedrørende ulovlig handel med katte og hunde, der blev gennemført i 2022 og 2023, at en af de mest udbredte svigagtige praksisser i forbindelse med handel med hunde og katte består i import til Unionen af hunde og katte bestemt til handel, men under påstand om, at indførslerne er ikkekommercielle flytninger som defineret i Unionens dyresundhedsregler, nemlig flytning af hunde og katte, der ledsager deres ejere, eller en person, der er godkendt af ejeren uden at have til hensigt at overdrage ejendomsretten. Det er med henblik på at stille redskaber til rådighed for medlemsstaterne til at foretage risikobaserede kontroller til afdækning af denne svigagtige praksis af afgørende betydning, at indførsel af hunde og katte i Unionen i ikkekommercielt øjemed, uanset antallet af dyr, anmeldes forud via en EU-database over rejsende med selskabsdyr. Denne database bør modtage meddelelser om indførsler af alle sådanne dyr til Unionen uanset indgangssted, så medlemsstaterne kan få det nødvendige overblik og bidrage til at opdage mistænkelige bevægelser. Det er derfor hensigtsmæssigt, at Kommissionen opretter og vedligeholder denne database, således at medlemsstaterne har adgang til alle tilgængelige oplysninger med henblik på kontrolaktiviteter. Medlemsstaterne bør anvende de oplysninger, der er indsamlet i databasen, og, hvor det er relevant, foretage målrettet kontrol af mistænkelige bevægelser, herunder om nødvendigt kontrol på stedet.

(76) For at gennemføre denne forordning effektivt opfordres medlemsstaterne til at gennemføre kampagner for at øge bevidstheden om de forpligtelser, der fastsættes i denne forordning, herunder kampagner rettet mod fysiske eller juridiske personer, der ejer hunde eller katte, og potentielle købere af hunde eller katte. Disse kampagner kan omfatte forpligtelsen til at identificere og registrere hunde og katte i overensstemmelse med denne forordning, kravene vedrørende indholdet af reklamer for salg eller overdragelse af ejerskab eller ansvar for hunde eller katte samt årsagerne til, at systemet skal kontrollere ægtheden af onlinereklamer, deres tekniske karakteristika, og hvordan de anvendes. Kampagnerne kan omfatte årsagerne til ansvarligt ejerskab advarslen og forklare begrebet ansvarligt ejerskab, herunder betydningen af ikke at forlade hunde eller katte. Kommissionen bør lette udvekslingen af bedste praksis vedrørende sådanne oplysningsaktiviteter. Flere medlemsstater har indført programmer for neutralisering af hunde og katte for at begrænse ukontrolleret reproduktion af herreløse hunde og katte. De gennemfører oplysningskampagner om sådanne programmer. Ineffektive neutraliseringsprogrammer kan føre til, at flere dyr forlades. Hvis herreløse dyrebestande desuden håndteres utilstrækkeligt, kan det resultere i, at flere hunde og katte markedsføres i Unionen. Nationale kampagner om neutraliseringsprogrammer kan integreres i oplysningskampagnen om de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, med henblik på at tilskynde til ansvarligt ejerskab og mindske presset på markedet for hunde og katte.

(77) For at tage hensyn til tekniske fremskridt og den videnskabelige udvikling, navnlig udtalelser fra Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA), samt de sociale, økonomiske og miljømæssige virkninger af disse fremskridt og denne udvikling, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte indikatorer vedrørende hundes og kattes adfærd og fysiske kendetegn og ved at fastsætte kendetegn for så vidt angår genotyper og de ekstreme fysiske træk, som bør føre til at en hund eller kat udelukkes fra reproduktionen, således at avlsstrategier ikke resulterer i skadelige virkninger på hundenes og kattenes sundhed eller velfærd. De delegerede retsakter bør, for så vidt angår æstetiske opvisninger, udstillinger og konkurrencer, under hensyntagen til både EFSA's videnskabelige udtalelse og disse særlige sociale og økonomiske forhold ved sektoren, afspejle en progressiv og afbalanceret tilgang, således at gennemførelsen bliver forholdsmæssigt afpasset og praktisk mulig.

(78) For at fastsætte minimumskriterier, der skal vurderes under dyrevelfærdsbesøg, og for at tage hensyn til tekniske fremskridt og den videnskabelige udvikling samt den sociale, økonomiske og miljømæssige virkning heraf, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med hensyn til supplering af artikel 10 i denne forordning og ændring af bilagene til denne forordning for så vidt angår kravene vedrørende avl, hold og identifikation af hunde og katte samt indikationer med henblik på at overvåge denne forordnings politikmål. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([11]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(79) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af følgende:

— harmonisering af indholdet af uddannelse eller erhvervserfaring for kompetente dyrepassere

— de oplysninger, som operatører og fysiske personer, der bringer i omsætning og reklamerer for hunde eller katte, skal fremlægge som bevis for identifikation og registrering af hunde og katte, og visse aspekter af det verifikationssystem, der foretager automatisk kontrol af ægtheden af identifikation og registrering af hunde og katte

— minimumskravene til indholdet af databaserne til registrering af hunde og katte og kravene vedrørende databasernes interoperabilitet

— den harmoniserede metode til måling af de data, der skal indsamles, som er angivet i denne forordnings bilag III, og skabelonen for medlemsstaternes rapportering til Kommissionen om disse data

— de oplysninger, som ejerne på forhånd skal anmelde i databasen over rejseaktivitet med selskabsdyr, og proceduren for forudgående efterretninger om flytninger, der indebærer en risiko for svig.

Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([12]).

([11]) Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(80) Borgernes holdning varierer fra medlemsstat til medlemsstat med hensyn til hundes og kattes velfærd. Nogle medlemsstater har således allerede vedtaget et omfattende regelsæt om sådanne dyrs velfærd. Da denne forordning fastsætter minimumskrav, er det derfor passende, at medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage strengere nationale regler med henblik på en mere omfattende beskyttelse af hunde og katte end dem, der er fastsat i denne forordning, forudsat at disse nationale regler ikke påvirker det indre markeds funktion.

(81) Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om eventuelle nationale regler, der er strengere end reglerne i denne forordning. Kommissionen bør orientere de øvrige medlemsstater om sådanne regler. Hvis nationale forskrifter er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ([13]), bør Kommissionen underrettes herom i overensstemmelse med nævnte direktiv.

(82) Det er afgørende, at EU-retten på dette område underkastes regelmæssig overvågning og evaluering, så den om nødvendigt kan ajourføres, for at den fortsat kan nå sine mål. Denne forordning bør derfor indeholde en forpligtelse for Kommissionen til at foretage overvågning af hundes og kattes velfærd i Unionen og til at foretage en evaluering af EU-retten på dette område, der skal forelægges for andre EU-institutioner.

(83) For at sikre, at denne forordning anvendes fuldt ud, bør medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordning, der omfatter alle forpligtelser, der finder anvendelse på operatører, herunder forbuddet mod at forlade hunde og katte, og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne bør navnlig i tilfælde af alvorlige eller gentagne overtrædelser fastsætte sanktioner, der har en økonomisk afskrækkende virkning, under hensyntagen til operatørens omsætning, og som omfatter muligheden for at forbyde en operatør at udøve sine aktiviteter.

(84) I betragtning af omkostningerne ved at drive et internat og de offentlige fordele ved denne aktivitet, når internater opfylder kravene i denne forordning vedrørende uønskede, forladte eller herreløse hundes og kattes velfærd, opfordres medlemsstaterne til at overveje at træffe foranstaltninger til at sikre, at internater og organisationer, der er ansvarlige for disse dyr, finansieres på passende vis i overensstemmelse med national ret.

(85) Målene for denne forordning, nemlig at fastsætte minimumskrav, der sikrer, at det indre marked fungerer korrekt, og samtidig sikrer et højt velfærdsniveau for hunde og katte og sporbarheden af disse dyr, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(86) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, litra g), i forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den 18. november 2024 –

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/1535/oj).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*KAPITEL I*

***Genstand, anvendelsesområde og definitioner***

*Artikel 1*

**Genstand**

Ved denne forordning fastsættes der minimumskrav vedrørende:

a) velfærden for hunde og katte, der avles eller holdes på virksomheder eller markedsføres på EU-markedet

b) sporbarhed for hunde og katte.

*Artikel 2*

**Materielt anvendelsesområde**

1. Denne forordning finder anvendelse på avl, hold, sporing, omsætning og indførsel til Unionen af hunde og katte.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på avl, hold, omsætning eller indførsel til Unionen af hunde eller katte, der er bestemt til eller som anvendes til videnskabelige formål eller til kliniske test, der er påkrævet for at opnå markedsføringstilladelse til veterinærlægemidler.

*Artikel 3*

**Personelt anvendelsesområde**

1. Kapitel II finder anvendelse på alle operatører.

2. Kapitel III finder anvendelse på alle fysiske og juridiske personer, der ejer hunde eller katte i Unionen.

3. Kapitel V finder anvendelse på alle fysiske og juridiske personer, der indfører hunde eller katte til Unionen.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på landbrugere, der tilbyder tilflugtssteder på deres bedrift for omstrejfende herreløse katte, der er nyttige for skadedyrsbekæmpelse, hvis disse landbrugere ikke er operatører og ikke bringer disse katte i omsætning.

*Artikel 4*

**Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

a) »hund«: et dyr tilhørende arten *Canis lupus familiaris*

b) »kat«: et dyr tilhørende arten *Felis silvestris catus*

c) »hundes og kattes velfærd«: den fysiske og mentale tilstand hos hunde eller katte, som får passende ernæring, holdes i et passende miljø, er ved godt helbred, udviser passende adfærd og generelt har en positiv mental oplevelse af livet

d) »hybrid«: ethvert afkom i første til fjerde generation efter krydsning mellem en vild art og en domesticeret hund eller kat eller mellem sådanne hybrider og vilde arter, domesticerede hunde eller katte eller andre hybrider

e) »avl«: hold af hunde eller katte på avlsvirksomheder med henblik på reproduktion

f) »hold af«: enhver aktivitet under hvilken hunde og katte opstaldes, indhuses eller håndteres enten på en virksomhed eller på en virksomheds operatørs ansvar, eller begge dele

g) »omsætning«: salg, udbud til salg, distribution eller enhver anden form for overdragelse af ejendomsretten til eller ansvaret for hunde og katte, mod betaling eller gratis, samt reklamering for hunde og katte i disse øjemed, undtagen lejlighedsvise foræringer med uregelmæssige mellemrum fra fysiske personer, som ikke er operatører, uden onlinereklamer

h) »reklame«: enhver form for kommunikation med offentligheden eller en del heraf, som direkte eller indirekte har til formål at promovere en hund eller kat, en eller flere af dens fysiske egenskaber eller en race med henblik på at vække interesse, fremkalde engagement eller tiltrække salg

i) »onlineplatform«: en onlineplatform som defineret i artikel 3, litra i), i forordning (EU) 2022/2065, der fungerer som formidler af omsætning af hunde eller katte

j) »tæve«: en hunhund fra det tidspunkt, hvor den første gang bliver parret eller insemineret, indtil fravænningen af hendes sidste kuld

k) »kønsmoden hunkat«: en hunkat fra det tidspunkt, hvor den første gang bliver parret eller insemineret, indtil fravænningen af hendes sidste kuld

l) »vogterhund«: en hund, der hovedsagelig er holdt eller trænet til at beskytte husdyr mod rovdyr ved landbrugs- eller græsningsområder.

m) »hyrdehund«: en hund der primært er holdt eller trænet til at styre, flytte eller på anden måde styrer husdyr i forbindelse med landbrugs- eller græsningsområder, herunder på bedrifter, græsningsarealer eller under græsningsskifte

n) »virksomheder«: avlsvirksomheder, salgsvirksomheder, internater og plejefamilier

o) »avlsvirksomhed«: enhver lokalitet eller struktur, herunder husstande, hvor hunde eller katte holdes med henblik på reproduktion med det formål at bringe dyrenes afkom i omsætning

p) »landbruger«: landbruger som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 ([14])

q) »salgsvirksomhed«: enhver lokalitet eller struktur, herunder husstande, hvor hunde eller katte holdes med henblik på salg, uden at være født der, herunder dyrehandler eller husstande, samt alle opsamlingslokaliteter eller -strukturer, hvor hunde og katte samles fra mere end én virksomhed

r) »internat«: enhver lokalitet eller struktur – herunder husstande – hvor uønskede, forladte, bortløbne, konfiskerede eller tidligere herreløse hunde eller katte holdes med henblik på omsætning

s) »plejefamilie«: en husstand, der tager sig af hunde eller katte på vegne af en operatør, der er ansvarlig for uønskede, forladte, bortløbne, konfiskerede eller tidligere herreløse hunde eller katte

t) »operatør«: enhver fysisk eller juridisk person som bringer hunde og katte i omsætning, og som er ansvarlig for en avlsvirksomhed, en salgsvirksomhed, eller et internat og for de hunde eller katte, der holdes der, eller som placerer hunde eller katte i en plejefamilie og er ansvarlig for de hunde og katte, der holdes der

u) »kompetent myndighed«: en kompetent myndighed som defineret i artikel 3, nr. 3), i forordning (EU) 2017/625

v) »avlsstrategi«: en række systematiske tiltag, herunder registrering, udvælgelse, avl og udveksling af avlshunde eller -katte og avlsmateriale herfra, som tilrettelægges og gennemføres med henblik på at bevare eller forbedre ønskværdige fænotypiske eller genotypiske karakteristika i den udvalgte avlspopulation

w) »aflivning«: det at fremkalde dødsfald ved hjælp af en metode, der forårsager et hurtigt og irreversibelt bevidsthedstab med mindst mulig smerte og angst, hvormed hunden eller katten aflives

x) »lemlæstelse«: et indgreb, herunder et kirurgisk indgreb, der udføres af andre grunde end til terapeutiske eller diagnostiske formål, med undtagelse af neutralisering eller implantering af en transponder, og som resulterer i beskadigelse eller tab af en følsom del af kroppen eller ændring af knoglestrukturen på en hund eller kat

y) »neutralisering«: den proces, hvorved hunde eller katte kirurgisk og uigenkaldeligt forhindres i at reproducere sig

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj).

y) »lidelse«: en ubehagelig, uønsket fysisk eller mental tilstand, som er resultatet af, at en hund eller kat udsættes for skadelige stimuli eller vedvarende fravær af vigtige positive stimuli

z) »pasningsfaciliteter«: bygninger eller afgrænsede udendørs arealer på virksomheder, hvor der holdes hunde eller katte, uanset om dette er midlertidigt eller permanent

aa) »kennel«: en fysisk struktur, der omfatter et eller flere aflukker til at huse hunde

bb) »katteri«: en fysisk struktur, der omfatter et eller flere aflukker til at huse katte

cc) »dyrepasser«: en person, der tager sig af hunde eller katte, som avles eller holdes på en virksomhed, herunder frivillige, praktikanter og deltidsansatte, under en operatørs ansvar

dd) »berigelse«: materialer eller strukturer, der er til stede i en hunds eller kats miljø, med en beskæftigelses- eller ernæringsmæssig egenskab, og som er i stand til at vække og tilfredsstille en hunds eller kats nysgerrighed eller appetit eller motivere den fysisk

ee) »opbinding«: binding af en hund eller en kat til et fastgørelsespunkt eller en genstand for at holde det inden for et bestemt område eller for at begrænse dets bevægelser

ff) »container«: enhver tremmekasse eller anden form for kasse, et bur, en beholder eller en bevægelig konstruktion, der anvendes til at holde hunde eller katte lukket inde

gg) »ansvarligt ejerskab«: en hunde- eller katteejers eller en fremtidig hunde- eller katteejers adfærdsmønster, der er i overensstemmelse med en forpligtelse til at varetage forskellige opgaver, der fokuserer på at opfylde hundens eller kattens sundhedsmæssige, adfærdsmæssige, omgivelsesmæssige og fysiske behov og på at minimere de risici, som hunden eller katten kan udgøre for samfundet, andre dyr eller miljøet.

hh) »ejer af selskabsdyr«: en fysisk eller juridisk person, der ejer en hund eller kat som selskabsdyr.

ii) »selskabsdyr«: en hund eller en kat, der ejes med henblik på egen fornøjelse eller med henblik på at være til selskab for mennesker

jj) »system for hurtig varsling« (iRASFF): det elektroniske system til gennemførelse af det system for hurtig varsling, der er beskrevet i artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ([15]), og de procedurer for administrativ bistand og administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, der er beskrevet i artikel 102-108 i forordning (EU) 2017/625

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/178/oj).

kk) »AAC-netværket«: et netværk bestående af Kommissionen og de forbindelsesorganer, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 103, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625 med henblik på at fremme kommunikationen mellem de kompetente myndigheder

ll) »ikkekommerciel flytning«: ikkekommerciel flytning som defineret i artikel 4, nr. 14), i forordning (EU) 2016/429, hvor det pågældende selskabsdyr er en hund eller en kat

*KAPITEL II*

***Forpligtelser for operatører af virksomheder***

*Artikel 5*

**Fritagelser fra forpligtelserne fastsat i dette kapitel**

1. En avlsvirksomhed, hvor der højst produceres to kuld pr. kalenderår med henblik på omsætning, er kun underlagt forpligtelserne i artikel 6, artikel 7, stk. 1, 3, 4 og 5, artikel 8, 9 og 11, artikel 14, stk. 2, 3 og 4, artikel 15, stk. 3, 4 og 8, artikel 16, stk. 1, litra b), c) og d), artikel 17, stk. 2, 3, 5 og 7, artikel 18, artikel 19, stk. 1, og punkt 3 og 4.3 i bilag I.

2. Et internat, hvor der på et givet tidspunkt ikke holdes mere end 15 hunde eller katte i alt, eller enhver plejefamilie, er kun omfattet af forpligtelserne i artikel 6, artikel 7, stk. 1, 2, 3, 4 og 5, artikel 9, artikel 11, artikel 14, stk. 2, 3 og 4, artikel 15, stk. 3, 4 og 8, artikel 16, stk. 1, litra a), b), c) og d), artikel 17, stk. 2, 3, 5 og 7, artikel 18 og punkt 4.3 i bilag I.

*Artikel 6*

**Generelle velfærdsprincipper**

Operatører skal anvende følgende generelle velfærdsprincipper for hunde eller katte, der avles eller holdes på deres virksomhed:

a) Hunde og katte tildeles vand og foder af en kvalitet og en mængde, der giver dem passende ernæring og hydrering.

b) Hunde og katte holdes i et passende fysisk miljø, som rengøres regelmæssigt, og som er sikkert og behageligt, navnlig med hensyn til plads, luftkvalitet, temperatur, belysning og beskyttelse mod ubehagelige vejrforhold, og er stort nok til at forhindre overbelægning og give dem bevægelsesfrihed.

c) Hunde og katte holdes sikre, rene og sunde og sygdomme, skader og smerter, navnlig som følge af forvaltning, håndteringspraksis og avlspraksis forebygges.

d) Hunde og katte holdes i et miljø, hvor de kan udvise artsspecifik og social ikkeskadelig adfærd, og etablere et positivt forhold til mennesker.

e) Hunde og katte holdes på en sådan måde, at deres mentale tilstand optimeres ved at forebygge eller reducere negative stimuli i varighed og intensitet, samt ved at maksimere mulighederne for positive stimuli i varighed og intensitet, med henblik på at forhindre udvikling af unormal gentagen eller anden adfærd, der tyder på, at dyret mistrives, og under hensyntagen til det enkelte dyrs behov på de forskellige områder, der er omhandlet i litra a)-d).

*Artikel 7*

**Generelle velfærdsforpligtelser**

1. Operatører er ansvarlige for velfærden for hunde eller katte, der holdes på virksomheder under deres ansvar og kontrol, og er ansvarlige for at minimere eventuelle risici mod disse dyrs velfærd.

2. I forbindelse med plejefamilier påhviler ansvaret den operatør, på hvis vegne hundene eller kattene er anbragt heri. Sådanne operatører må ikke på noget tidspunkt anbringe mere end i alt fem hunde eller katte eller ét kuld med eller uden en mor, hos en plejefamilie, skal give plejefamilien tilstrækkelige oplysninger om dyrevelfærdskrav samt hundenes eller kattenes individuelle behov og skal sikre, at de relevante forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, overholdes hos plejefamilien.

Den medlemsstat, hvor plejefamilien er beliggende, kan tillade, at et større antal hunde, katte eller kuld anbringes i plejefamilien, forudsat at plejefamiliens lokaler har tilstrækkelig plads, herunder udendørs plads, og at antallet af dyrepassere i plejefamilien er tilstrækkeligt til at sikre hundenes eller kattenes velfærd.

3. Operatører må ikke udsætte nogen hund eller kat for grusomhed, misbrug eller mishandling, herunder ved at få dem til at deltage i aktiviteter, der sandsynligvis vil føre til grusomhed eller misbrug eller mishandling af de hunde eller katte, der opdrættes eller holdes af operatøren.

4. Operatører må ikke forlade de hunde eller katte, som de avler eller holder.

5. Inden operatører indstiller deres aktiviteter på en virksomhed, skal de sikre, at de hunde eller katte, der holdes der, genhuses, enten ved selv at blive ejer af hunden eller katten eller ved at overdrage ansvaret for eller ejerskabet af hundene og kattene til andre operatører eller erhververe.

6. Operatører skal sikre, at hunde og katte håndteres af et passende antal dyrepassere, som er tilstrækkeligt til, at de på virksomheden holdte hunde eller kattes velfærdsbehov kan opfyldes, samt at disse dyrepassere har de kompetencer, der kræves i henhold til artikel 12.

7. Operatører sikrer velfærden for de hunde eller katte, som de har ansvaret for, ved at overvåge de dyrebaserede indikatorer vedrørende adfærd og fysisk udseende og ved at træffe passende foranstaltninger på grundlag af resultaterne af denne overvågning.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 28 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de dyrebaserede indikatorer for adfærd og fysisk udseende, som operatører skal anvende til overvågning i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7, og de metoder, som operatørerne skal anvende for at måle dem.

*Artikel 8*

**Forpligtelser vedrørende avlsstrategi**

1. Operatører af avlsvirksomheder skal sikre, at deres avlsstrategier minimerer risikoen for at avle hunde eller katte med genotyper, der er forbundet med skadelige virkninger for disse dyrs sundhed og velfærd.

2. Operatører af avlsvirksomheder må ikke anvende hunde eller katte til avl, der har ekstreme fysiske træk, der indebærer en høj risiko for skadelige virkninger for sådanne hundes eller kattes eller deres afkoms velfærd. Inden operatøren udvælger en hund eller kat, der kan have et ekstremt fysik- og udseendekendetegn, til avl, skal operatøren rådføre sig med en dyrlæge eller en uafhængig kvalificeret person, der handler under en dyrlæges ansvar. Denne dyrlæge eller uafhængige kvalificerede person skal vurdere, om hunden eller katten har et ekstremt fysik- og udseendekendetegn.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 28, med henblik på at supplere denne forordning ved at:

a) fastlægge karakteristika ved de genotyper, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og som skal udelukkes fra reproduktion, metoderne til vurdering af sådanne karakteristika og kravene til registerføring

b) definere de ekstreme fysiske træk, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, og som skal udelukkes fra reproduktion, og fastlægge metoderne til vurdering af sådanne kendetegn og kravene til registerføring.

Når Kommissionen vedtager disse delegerede retsakter, tager den hensyn til Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritets (EFSA) videnskabelige udtalelser samt eventuelle sociale og økonomiske virkninger af disse delegerede retsakter.

De delegerede retsakter vedrørende ekstreme fysiske træk vedtages senest den 30. juni 2030. De delegerede retsakter vedrørende genotyper vedtages senest den 30. juni 2036.

4. Følgende er forbudt i forbindelse med forvaltning af reproduktion af hunde og katte:

a) avl mellem forældre og afkom, mellem søskende, mellem halvsøskende eller mellem bedsteforældre og børnebørn af deres afkom, medmindre det er godkendt af den kompetente myndighed på grundlag af et specifikt behov for at bevare lokale racer med en begrænset genpulje

b) avl med henblik på produktion af hybrider.

*Artikel 9*

**Anmeldelse og registrering af virksomheder**

1. Operatører skal underrette de kompetente myndigheder om deres aktiviteter og give mindst følgende oplysninger for hver af deres virksomheder:

a) operatørens navn, adresse og kontaktoplysninger

b) virksomhedens beliggenhed

c) virksomhedstypen: avlsvirksomhed, salgsvirksomhed, internat eller plejefamilie

d) art og for avlsvirksomheder race af de hunde eller katte, der holdes på virksomheden

e) virksomhedens kapacitet udtrykt ved det maksimale antal hunde og katte, der kan holdes på virksomheden.

f) for avlsvirksomheder det anslåede antal kuld, der årligt skal bringes i omsætning.

2. Operatører skal underrette den kompetente myndighed om:

a) ændringer til de i stk. 1 omhandlede oplysninger

b) hvis det er relevant, den planlagte dato for deres aktiviteters ophør, senest fem arbejdsdage før denne dato.

3. Medlemsstaterne gør brug af de i artikel 84 i forordning (EU) 2016/429 omhandlede oplysninger. Operatører er ikke forpligtet til på ny at meddele oplysninger, der allerede er indgivet i henhold til nævnte artikel.

4. Den kompetente myndighed fører et register over virksomheder. Den kompetente myndighed kan til dette formål anvende det register, der er oprettet i artikel 101, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/429.

*Artikel 10*

**Forpligtelse til at opnå godkendelse af avlsvirksomheder**

1. Operatører af avlsvirksomheder, der enten producerer eller har til hensigt at producere flere end fem kuld pr. kalenderår, eller som sammenlagt holder flere end fem tæver eller kønsmodne hunkatte på ethvert givet tidspunkt, må kun bringe hunde eller katte i omsætning, efter at den kompetente myndighed har godkendt deres avlvirksomhed.

2. Den kompetente myndighed foretager inspektion på virksomheden for at kontrollere, at avlvirksomheden opfylder kravene i denne forordning. Medlemsstaterne kan tillade, at sådanne inspektioner udføres på afstand, forudsat at de anvendte fjernkommunikationsmidler muliggør tilstrækkelig indhentning af dokumentation til, at den kompetente myndighed kan foretage pålidelige inspektioner. Den kompetente myndighed udsteder kun godkendelsescertifikater til de avlsvirksomheder, der opfylder kravene i denne forordning.

3. Den kompetente myndighed fører en offentligt tilgængelig liste med følgende oplysninger for hver godkendt avlvirksomhed:

a) navn, kontaktoplysninger og, hvis en sådan findes, URL'en for virksomhedens websted

b) virksomhedens adresse

c) operatørens navn

d) de arter og, hvis det er relevant, racer, der er forbundet med de godkendte virksomhedsaktiviteter

e) det unikke godkendelsesnummer, som den kompetente myndighed har tildelt virksomheden, og datoen for aktiviteternes godkendelse og ophør.

*Artikel 11*

**Forpligtelse til at informere om ansvarligt ejerskab**

1. Operatører skal skriftligt give den, der erhverver en hund eller en kat, de oplysninger, der er nødvendige, for at vedkommende kan sikre dyrets velfærd, herunder oplysninger om ansvarligt ejerskab og om dyrets specifikke behov med hensyn til fodring, pleje, sundhed og pasningsfaciliteter samt om dyrets adfærdsmæssige behov og sygdomshistorik.

2. De skriftlige oplysninger om hundens eller kattens sygdomshistorik, der er omhandlet i stk. 1, skal mindst omfatte:

a) dyrets vaccinationsstatus

b) eventuelle helbredsproblemer eller anlæg for sygdomme, herunder allergier, som operatøren har kendskab til, og eventuelle diagnostiske testresultater for hunden eller katten, som operatøren råder over.

Hvis oplysningerne om hundens eller kattens sygdomshistorik er angivet i et dokument, der kræves i henhold til forordning (EU) 2016/429, skal operatøren fremsende dette dokument til den, der erhverver dyret.

*Artikel 12*

**Dyrepasseres dyrevelfærdskompetencer**

1. Dyrepassere med undtagelse af frivillige i internater og praktikanter, som handler under en kompetent dyrepassers ansvar, skal have følgende kompetencer med hensyn til de hunde og katte, de håndterer:

a) forståelse af dyrets biologiske adfærd og dets fysiologiske og etologiske behov

b) evne til at genkende dyrets udtryk, herunder eventuelle tegn på lidelse, og til at finde og træffe passende afbødende foranstaltninger i sådanne tilfælde

c) evne til at anvende god dyreforvaltningspraksis, herunder operant betingning og positiv forstærkning, til at anvende og vedligeholde det udstyr, der anvendes til de hunde eller katte, der er i deres varetægt, og minimere eventuelle risici for disse hundes eller kattes velfærd og forhindre, at de lider

d) kendskab til passernes forpligtelser i henhold til denne forordning.

2. De kompetencer, der er omhandlet i stk. 1, kan erhverves gennem uddannelse eller erhvervserfaring. Kun dokumenteret uddannelse eller erhvervserfaring tages i betragtning ved afgørelsen af, om en dyrepasser har disse kompetencer.

3. Operatører skal sikre, at mindst én dyrepasser på virksomheden, som ikke er frivillig eller praktikant, har gennemført de uddannelseskurser, der er omhandlet i artikel 22. Operatører skal sikre, at denne dyrepasser formidler sin viden til virksomhedens andre dyrepassere.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter minimumskrav vedrørende den formelle uddannelse eller erhvervserfaring, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, og som kræves for at afgøre, om en dyrepasser har de kompetencer, der er omhandlet i stk. 1, og vedrørende de uddannelseskurser, der er omhandlet i stk. 3.

Gennemførelsesretsakten vedrørende de uddannelseskurser, der er omhandlet i stk. 3, vedtages senest den 31. august 2029.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29.

*Artikel 13*

**Rådgivende velfærdsbesøg**

1. Operatører skal:

a) sikre, at de virksomheder, som de er ansvarlige for, modtager et besøg af en dyrlæge med henblik på at udpege og vurdere eventuelle risikofaktorer for hundenes eller kattenes velfærd og rådgive operatøren om foranstaltninger til håndtering af disse risici senest den 31. august 2029 eller ét år efter anmeldelsen af en ny virksomhed, og derefter når det anses for hensigtsmæssigt ud fra en risikoanalyse foretaget af de kompetente myndigheder eller på årsbasis, hvis medlemsstaterne foreskriver dette i deres nationale ret

b) opbevare fortegnelserne om resultaterne af den i litra a) omhandlede dyrlæges besøg og om de opfølgende foranstaltninger i mindst fire år fra datoen for besøget og stille dem til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning samt for de dyrlæger, der foretager efterfølgende rådgivende besøg.

2. Senest den 31. august 2028 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 28 med henblik på at supplere nærværende artikel ved at fastsætte minimumskriterier, der skal vurderes under det rådgivende velfærdsbesøg.

*Artikel 14*

**Fodring og vanding**

1. Operatører skal sikre, at hunde og katte fodres i overensstemmelse med kravene i bilag I, punkt 1.

2. Operatører skal desuden sikre, at hunde og katte fodres og vandes tilstrækkeligt, ved at give dem:

a) rent og frisk vand ad libitum

b) foder i mængde og kvalitet, der er tilstrækkelig til at opfylde hundenes og kattenes fysiologiske, ernæringsmæssige og metaboliske behov som led i en kost, der er tilpasset hundenes eller kattenes alder, race, kategori, aktivitetsniveau, sundhedsstatus og reproduktionsstatus, med det overordnede mål at de opnår og opretholder en god sundhedstilstand

c) foder uden stoffer, der kan forårsage lidelse

d) foder på en sådan måde, at pludselige forandringer undgås, og der sikres et velfungerende mave-tarmsystem, navnlig i fravænningsfasen.

3. Operatører skal sikre, at fodrings- og vandingsfaciliteter holdes rene og er udformet og installeret på en sådan måde, at:

a) alle hunde eller katte har lige adgang til tilstrækkelige mængder foder og vand, og konkurrencen mellem dem minimeres

b) spild minimeres, og forurening af foder og vand med skadelige fysiske, kemiske eller biologiske forurenende stoffer forhindres

c) skader, drukning eller andre mén for hunde eller katte forhindres

d) de er lette at rengøre og desinficere for at forhindre spredning af sygdomme.

4. Efter skriftlig anbefaling fra en dyrlæge kan operatørerne tilpasse fodrings- og vandingshyppigheden for en enkelt hund eller kat. Operatørerne skal opbevare en fortegnelse over denne skriftlige rådgivning i hele den periode, hvor en sådan ordning er gældende.

*Artikel 15*

**Pasningsfaciliteter**

1. Operatører af avlsvirksomheder og salgsvirksomheder skal sikre, at hunde og katte huses i overensstemmelse med bilag I, punkt 2. Operatører af internater skal sikre, at hunde og katte huses i overensstemmelse med bilag I, punkt 2.2.

2. Operatører skal sikre, at:

a) de virksomheder, hvor der holdes hunde eller katte, og det udstyr, der anvendes på dem, er egnede til typerne og antallet af hunde eller katte og giver den nødvendige adgang til og en grundig inspektion af alle hunde eller katte

b) alle virksomhedens bygningskomponenter, herunder gulvbelægning, tag og arealinddelinger, samt udstyr, der anvendes til hunde eller katte, er udformet og vedligeholdt korrekt for at sikre, at de ikke udgør nogen risiko for hundenes eller kattenes velfærd

c) alle virksomhedens bygningskomponenter, herunder gulvbelægning og arealinddelinger, samt udstyr, der anvendes til hunde eller katte, holdes rene for at sikre, at de ikke udgør nogen risiko for hundenes eller kattenes velfærd

d) støvniveauerne, temperaturen, den relative luftfugtighed og gaskoncentrationerne på avlsvirksomheder og salgsvirksomheder, hvor hunde og katte opholder sig indendørs, ikke er skadelige for hunde eller katte, og at ventilationen er tilstrækkelig til at undgå overophedning

e) hunde eller katte har tilstrækkelig plads til at kunne bevæge sig frit rundt og til at udtrykke artsspecifik adfærd i overensstemmelse med deres behov og har mulighed for at trække sig tilbage og hvile

f) hundene eller kattene har rene, komfortable og tørre hvilesteder, der er tilstrækkelig store og talrige til at sikre, at de alle kan ligge ned og hvile i en naturlig position på samme tid

g) der er indført passende strukturer og foranstaltninger for hunde eller katte, der holdes udendørs, for at beskytte dem mod ugunstige vejrforhold, herunder for at forebygge termisk stress, solskoldning og forfrysninger.

3. Operatører må ikke holde hunde eller katte i containere.

Dog må containere anvendes til transport, til kortvarig isolation af individuelle hunde eller katte, så længe de deltager i opvisninger, udstillinger og konkurrencer, for så vidt angår hvalpe eller killinger med nedsat varmereguleringsevne og hvalpe eller killinger sammen med deres mødre, forudsat at stress for de pågældende hunde eller katte minimeres, og lidelse undgås, og at de er i stand til at stå, vende sig og ligge i en naturlig position.

4. Det er forbudt for operatører udelukkende at holde hunde, der er over otte uger gamle, indendørs. Sådanne hunde skal have daglig adgang til et udendørs område eller luftes dagligt, så de har mulighed for motion, udforskning og socialisering. Den samlede minimumsperiode for en sådan daglig adgang eller luftning skal være en time i alt. Operatøren må kun afvige fra disse krav på grundlag af skriftlig rådgivning fra en dyrlæge.

5. Når katte holdes i katterier, skal operatøren udforme og konstruere individuelle aflukker, således at kattene frit kan bevæge sig rundt og udvise deres naturlige adfærd.

6. Operatører af avlsvirksomheder og salgsvirksomheder skal sikre, at der i indendørs områder, hvor hunde og katte holdes, opretholdes en passende termoneutral zone, der tager hensyn til deres pelstype, alder, størrelse, race og helbred.

7. Operatører af avlsvirksomheder og salgsvirksomheder skal om nødvendigt anvende opvarmnings- eller køleanlæg i indendørs aflukker på deres virksomheder for at opretholde en god luftkvalitet og en passende temperatur og fjerne meget høj fugtighed.

8. Operatørerne skal sikre, at hunde eller katte eksponeres for lys og er i stand til at forblive i mørke i tilstrækkelige og uafbrudte perioder til at opretholde en normal døgnrytme.

Med henblik på første afsnit forstås ved »lys« naturligt lys suppleret, hvis det er nødvendigt på grund af de klimatiske forhold og en medlemsstats geografiske placering, med kunstig belysning.

9. Stk. 2, litra a), b), c), f) og g), og stk. 6, 7 og 8 finder hverken anvendelse på vogterhunde eller hyrdehunde i de perioder, hvor sådanne hunde anvendes til bevogtning eller hyrdeopgaver i forbindelse med sæsonbestemt græsningsskifte til fods. Stk. 2, litra f), finder ikke anvendelse på vogterhunde i de perioder, hvor sådanne hunde anvendes til træningsformål.

*Artikel 16*

**Sundhed**

1. Operatører skal sikre, at:

a) hunde eller katte, som de er ansvarlige for, inspiceres af dyrepassere mindst én gang om dagen, og at sårbare hunde og katte såsom nyfødte, syge eller tilskadekomne dyr og højdrægtige eller nyligt nedkomne tæver og kønsmodne hunkatte inspiceres oftere

b) hunde eller katte med kompromitteret velfærd, om nødvendigt uden unødigt ophold overføres til et separat område og om nødvendigt modtager passende behandling

c) der uden unødigt ophold tages kontakt til en dyrlæge, hvis en hund eller kat, hvis velfærd er kompromitteret, ikke kan komme sig og oplever alvorlig smerte eller lidelse, for at afgøre, om hunden eller katten skal aflives for at bringe dens lidelse til ophør, og i givet fald foretage aflivningen ved hjælp af anæstesi og analgesi

d) der er truffet foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe eksterne og interne parasitter og foretaget vaccinationer for at forebygge almindelige sygdomme, som hunde eller katte kan blive eksponeret for

e) de berigelser, der anvendes, ikke udgør en betydelig risiko for skade eller biologisk eller kemisk kontaminering eller nogen anden sundhedsrisiko.

Første afsnit, litra a) finder ikke anvendelse på vogterhunde, der holdes på avlsvirksomheder, i de perioder, hvor sådanne hunde anvendes til bevogtning eller træningsformål.

Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra første afsnit, litra c) i nødsituationer, hvor det ikke er muligt at kontakte en dyrlæge uden unødigt ophold, forudsat at der findes nationale regler til at sikre, at:

i) enhver øjeblikkelig handling, der bringer hundens eller kattens liv til ophør med mindst mulig smerte og lidelse ved hjælp af en metode, der medfører øjeblikkelig død, udføres af en uddannet kompetent person

ii) operatøren med henblik på offentlig kontrol i henhold til forordning (EU) 2017/625 fører en fortegnelse over anvendelsen af undtagelsen.

2. Operatører af avlsvirksomheder skal sikre, at:

a) der træffes foranstaltninger til at beskytte hundes og kattes sundhed i overensstemmelse med bilag I, punkt 3

b) der kun avles på tæver eller kønsmodne hunkatte, hvis de har nået en minimumsalder og knoglemodenhed i overensstemmelse med bilag I, punkt 3, og hvis de ikke lider af nogen diagnosticerede sygdomme eller udviser kliniske tegn på sygdom eller fysiske lidelser, der kan have en negativ indvirkning på deres drægtighed og velfærd

c) tævers eller kønsmodne hunkattes drægtigheder med levedygtigt afkom som resultat følger en maksimumshyppighed i overensstemmelse med bilag I, punkt 3

d) diegivende kønsmodne hunkatte ikke parres eller insemineres

e) hunde og katte, der ikke længere anvendes til reproduktion, herunder som følge af bestemmelserne i denne forordning, enten beholdes eller sælges, doneres eller gives nyt hjem og ikke slås ihjel eller efterlades.

*Artikel 17*

**Adfærdsmæssige behov**

1. Operatører skal sikre, at der træffes foranstaltninger for at opfylde hundes og kattes adfærdsmæssige behov i overensstemmelse med bilag I, punkt 4.

2. Desuden må operatører ikke holde hunde eller katte i områder, der begrænser deres naturlige bevægelser, bortset fra i tilfælde, hvor artikel 15, stk. 3, andet afsnit, finder anvendelse, eller ved følgende procedurer eller behandlinger:

a) fysiske undersøgelser

b) individuel identifikation af hunde eller katte eller læsning af sådanne identifikationsoplysninger

c) indsamling af prøver og vaccinationer

d) procedurer med soigneringsmæssige, hygiejniske, sundhedsmæssige eller reproduktive formål ud over parring

e) medicinsk behandling, herunder kirurgisk behandling eller ordineret rehabilitering.

3. Opbinding i mere end én time er forbudt, undtagen for varigheden af en medicinsk behandling eller i forbindelse med deltagelse i opvisninger, udstillinger og konkurrencer for hunde eller katte.

4. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra stk. 3 for hunde, der er bestemt til anvendelse hos militær, politi eller toldvæsen, og som holdes på avls- eller salgsvirksomheder.

5. Operatører skal sikre, at hunde eller katte holdes under forhold, der gør det muligt for dem at udvise ikkeskadelig social adfærd og artsspecifik adfærd og at opleve positive følelser.

6. Operatører skal sikre, at hunde eller katte kan socialisere i overensstemmelse med bilag I, punkt 4. Operatører af avlsvirksomheder skal have en dokumenteret strategi for en sådan socialisering.

Uanset første afsnit finder socialiseringskravene ikke anvendelse på vogterhunde, der holdes på avlsvirksomheder, i de perioder, hvor sådanne hunde anvendes til bevogtning eller træningsformål, eller på hyrdehunde under sæsonbestemt græsningsskifte.

7. Operatører skal sikre, at alle deres hunde og katte har adgang til berigelse, så de får et stimulerende miljø, der gør det muligt for dem at udvikle og udvise artsspecifik adfærd og mindsker frustration hos dem.

*Artikel 18*

**Smertefulde fremgangsmåder**

1. Operatører skal sikre, at lemlæstelse, herunder ørekupering, halekupering, fjernelse af kløer eller anden delvis eller komplet amputation af tæer og resektion af stemmebånd eller stemmelæberne, ikke udføres, medmindre det er begrundet i medicinske indikationer. Sådanne medicinske indikationer kan være profylaktiske indgreb, med det ene formål at opretholde eller forbedre de pågældende hundes eller kattes sundhed eller forhindre, at de lider skade. I så fald må indgrebet kun udføres under anæstesi og længerevarende analgesi og kun af en dyrlæge.

2. De medicinske indikationer, der berettiger lemlæstelsen, og de nærmere oplysninger om indgrebet skal dokumenteres af en dyrlæge. Denne dokumentation opbevares af operatøren og skal ledsage hunden eller katten, når den overgår til en anden virksomhed eller ejer. Operatøren skal opbevare en kopi af dokumentationen i de første tre år efter overdragelsen.

3. Medlemsstaterne kan som afvigelse fra stk. 1 tillade ørekupering ved indsnit eller spidsfjernelse af katteører i forbindelse med mærkning af herreløse katte, når de kastreres som led i et program til indfangning, kastration og genudsætning.

4. Operatører skal sikre, at neutralisering kun udføres under anæstesi og længerevarende analgesi og kun af en dyrlæge. Medlemsstaterne kan dog tillade, at neutralisering af hankatte udføres af en autoriseret veterinærsygeplejerske.

5. Operatører sikrer, at der ikke udføres håndteringspraksis, der forårsager smerte eller lidelse, herunder:

a) at foretage sammenbinding af legemsdele, medmindre det er nødvendigt af medicinske årsager og begrænses til den kortest nødvendige periode

b) at sparke, slå, slæbe, kaste eller klemme hunde eller katte

c) at give hunde eller katte elektrisk strøm, medmindre det gøres af medicinske årsager

d) at anvende mundkurv, medmindre det er påkrævet af medicinske årsager eller hensyn til dyrs eller menneskers sikkerhed og begrænses til den kortest nødvendige periode, og hvor hunden eller katten er under opsyn

e) at anvende pighalsbånd

f) at anvende kvælerhalsbånd uden sikkerhedsstop

g) at løfte hunde eller katte ved lemmerne, hovedet, ørerne, halen eller pelsen eller at løfte voksne hunde eller katte i skindet.

Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra første afsnit for hunde bestemt til anvendelse hos militær, politi eller toldvæsen.

*Artikel 19*

**Æstetiske opvisninger, udstillinger og konkurrencer**

1. I forbindelse med æstetiske opvisninger, udstillinger og konkurrencer for hunde og katte må operatører af avlsvirksomheder og salgsvirksomheder ikke anvende hunde eller katte, der har ekstreme fysiske træk, eller som er lemlæstet på en måde, der ændrer deres fysiske karakteristika.

2. Arrangørerne af æstetiske opvisninger, udstillinger og konkurrencer for hunde og katte skal udelukke hunde og katte, der har ekstreme fysiske træk, eller som er lemlæstet på en måde, der ændrer deres fysiske karakteristika, fra deltagelse.

*KAPITEL III*

***Identifikation og registrering af hunde og katte og krav vedrørende onlinereklame og omsætning***

*Artikel 20*

**Identifikation og registrering af hunde og katte**

1. Alle hunde og katte, der holdes på virksomheder, bringes i omsætning eller ejes af selskabsdyrsejere eller af andre fysiske eller juridiske personer, skal identificeres individuelt ved hjælp af en enkelt injicerbar transponder, der indeholder en læsbar mikrochip, som lever op til kravene i bilag II.

2. Operatører skal sikre, at hunde og katte, der er født på deres virksomheder, identificeres individuelt senest tre måneder efter deres fødsel og under alle omstændigheder inden den dato, hvor de bringes i omsætning.

Operatører af salgsvirksomheder og internater og operatører, der anbringer og har ansvar for hunde og katte i plejefamilier, skal sikre, at hunde og katte, der indbringes på deres virksomhed, eller som de får ansvar for, identificeres individuelt senest 30 dage efter deres ankomst og under alle omstændigheder inden den dato, hvor de bringes i omsætning.

Ejere af selskabsdyr og andre fysiske eller juridiske personer end operatører, som ejer hunde eller katte, skal sikre, at hver hund eller kat identificeres individuelt, senest når den er tre måneder gammel, eller, hvis hunden eller katten bringes i omsætning, inden datoen for denne omsætning.

Implantering af transponderen skal foretages af en dyrlæge. Medlemsstaterne kan tillade, at implantering af transpondere foretages af andre personer end dyrlæger, forudsat at de vedtager nationale regler om de minimumskvalifikationer, som sådanne personer skal være i besiddelse af.

Hvis hunde og katte er identificeret individuelt ved hjælp af en injicerbar transponder indeholdende en mikrochip i overensstemmelse med gældende EU-ret eller national ret inden den 31. august 2028, anses de for at opfylde kravene i stk. 1 og i nærværende stykkes første, andet, tredje og fjerde afsnit, forudsat at mikrochippen stadig er læsbar.

3. Hunde og katte skal inden for to arbejdsdage efter deres identifikation registreres af en dyrlæge i en national database som omhandlet i artikel 23. Medlemsstaterne kan tillade, at registreringen foretages af andre personer end dyrlæger, forudsat at medlemsstaterne har truffet foranstaltninger til at sikre nøjagtigheden af de oplysninger, som disse personer indfører i databasen. For hunde eller katte, der holdes på virksomheder, skal registreringen foretages i navnet på operatøren af den virksomhed, der er ansvarlig for hunden eller katten. For hunde og katte, der er ejet af andre fysiske og juridiske personer, skal registreringen foretages i denne persons navn.

Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra dette stykkes første afsnit for hunde tilhørende militær, politi eller toldvæsen.

4. Hvis hunde eller katte bringes i omsætning eller lejlighedsvis med uregelmæssige mellemrum doneres af fysiske personer uden brug af onlinereklame, skal den fysiske eller juridiske person, der overdrager ejerskabet af eller ansvaret for hunden eller katten, sikre, at ejer- eller ansvarsskiftet registreres i den database, der er omhandlet i artikel 23, senest to uger efter datoen for skiftet i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat af den medlemsstat, der er ansvarlig for databasen.

5. Når en hund eller en kat dør, påhviler det operatøren, selskabsdyrsejeren eller den fysiske eller juridiske person, der ejer hunden eller katten, at sikre, at dødsfaldet registreres i den i artikel 23 omhandlede database i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat af den medlemsstat, der er ansvarlig for databasen.

6. Hvis en transponder er eller bliver ulæselig, skal operatøren eller den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for hunden eller katten, sikre, at der injiceres en ny transponder, og at registreringen i databasen ajourføres med den nye transponders identifikationsnummer.

7. Identifikations- og registreringskravene i denne artikel finder anvendelse som følger:

a) for operatører og fysiske eller juridiske personer, der bringer hunde og katte i omsætning, fra den 31. august 2030

b) for ejere af selskabsdyr og fysiske eller juridiske personer, som ikke er operatører, og som ikke bringer hunde i omsætning: fra den 31. august 2036

c) for ejere af selskabsdyr og fysiske eller juridiske personer, som ikke er operatører, og som ikke bringer katte i omsætning: fra den 31. august 2041.

*Artikel 21*

**Krav vedrørende onlinereklame og omsætning**

1. Når operatører reklamerer for en hund eller en kat online med henblik på at markedsføre den i Unionen, skal de sikre, at følgende advarsel indgår i reklamen med klart synlige og fede typer:

»Et dyr er ikke legetøj. At få et dyr er en livsforandrende beslutning. Det er dit ansvar at sikre dyrets sundhed og velfærd og ikke at efterlade det.«

2. Når fysiske eller juridiske personer, som ikke er operatører, reklamerer for en hund eller en kat online med henblik på at markedsføre den i Unionen, skal de sikre, at reklamen indeholder en advarsel om ansvarligt ejerskab med enten ordlyden i stk. 1 eller en anden ordlyd med samme betydning.

3. Når en hund eller kat bringes i omsætning i Unionen, skal den fysiske eller juridiske person, der bringer hunden eller katten i omsætning, give den, der erhverver dyret:

a) bevis for identifikation og registrering af hunden eller katten, jf. artikel 20

b) følgende oplysninger om hunden eller katten:

i) dens art

ii) dens køn

iii) dens fødselsdato og fødeland, og

iv) hvis det er relevant, dens race.

Hvis en fysisk eller juridisk person reklamerer for en hund eller kat online med henblik på at markedsføre den i Unionen, skal den pågældende person anvende det system, der er omhandlet i stk. 5, til at generere en unik verifikationstoken. Personen skal lade denne token indgå i reklamen sammen med et link til det system, der er omhandlet i stk. 5.

Det i stk. 5 omhandlede system skal gøre det muligt for den, der erhverver dyret, at verificere ægtheden af identifikationen, registreringen og ejerskabet af hunde eller katte, der reklameres for online.

4. I overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) 2022/2065 sikrer udbydere af onlineplatforme, at deres onlinegrænseflade er udformet og organiseret på en sådan måde, at operatører eller andre fysiske eller juridiske personer, der bringer hunde eller katte i omsætning, lettere kan opfylde deres forpligtelser i henhold til nærværende artikels stk. 1, 2 og 3 og, og på en synlig måde underrette dem, der erhverver dyr, om muligheden for at verificere ægtheden af identifikationen, registreringen og ejerskabet af hunden eller katten via et link til det system, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5.

Den fysiske eller juridiske person, der bringer hunde eller katte i omsætning, er eneansvarlig for nøjagtigheden af de oplysninger, der gives via onlineplatformens grænseflade. Intet i dette stykke må fortolkes således, at udbyderen af onlineplatformen pålægges en generel overvågningsforpligtelse, jf. artikel 8 i forordning (EU) 2022/2065.

5. Kommissionen skal sikre, at et online verifikationssystem, der foretager automatisk kontrol af ægtheden af identifikationen, registreringen og ejerskabet af hunde eller katte, der reklameres for online, ved hjælp af den database, der er omhandlet i artikel 23, er offentligt tilgængeligt online og gratis og genererer den unikke verifikationstoken, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, andet afsnit. Kommissionen kan overdrage udviklingen, vedligeholdelsen og driften af dette system til en uafhængig enhed. Denne uafhængige enhed udvælges til denne opgave efter en offentlig udvælgelsesproces i henhold til de relevante bestemmelser i afsnit VII i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([16]). Systemet skal sikre følgende:

a) pålidelig verifikation af ægtheden af identifikationen, registreringen og ejerskabet af hunden eller katten ved hjælp af de nationale databaser, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 23

b) overholdelse af databeskyttelsesreglerne i henhold til forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om fastlæggelse af:

a) de oplysninger, som fysiske og juridiske personer, der bringer hunde eller katte i omsætning, skal fremlægge som bevis for identifikation og registrering af hundene og kattene i overensstemmelse med stk. 3, litra a)

b) de oplysninger, som fysiske og juridiske personer, der reklamerer for hunde eller katte, skal indgive til det i stk. 5 omhandlede verifikationssystem med henblik på at påvise ægtheden af identifikationen, registreringen og ejerskabet af den hund eller kat, der reklameres for

c) følgende karakteristika ved det i stk. 5 omhandlede system:

i) systemets vigtigste funktioner

ii) de tekniske, elektroniske og kryptografiske krav til systemet

iii) de proceduremæssige skridt, der skal følges, og de oplysninger, der skal gives, af den fysiske eller juridiske person, der bringer hunden eller katten i omsætning, og de skridt og oplysninger, der kræves af den, der erhverver dyret, for at det online verifikationssystem kan fungere.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i litra a), vedtages senest den 31. august 2028, og de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i litra b) og c), vedtages senest den 31. august 2029.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29.

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

*KAPITEL IV*

***Kompetente myndigheder***

*Artikel 22*

**Uddannelse**

1. Med henblik på artikel 12 er de kompetente myndigheder ansvarlige for at:

a) sikre, at der er uddannelseskurser til rådighed for dyrepassere

b) godkende indholdet af de uddannelseskurser, der er omhandlet i litra a), i overensstemmelse med minimumskravene i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4

c) certificere dyrepassere, der har gennemført de uddannelseskurser, der er omhandlet i litra a).

De kompetente myndigheder kan uddelegere den opgave, der er omhandlet i første afsnit, litra c), til udbydere af uddannelseskurser.

2. Et EU-referencecenter for dyrevelfærd, der er udpeget i henhold til artikel 95 i forordning (EU) 2017/625, kan udarbejde modeller for uddannelsesmateriale og anbefalinger til de kompetente myndigheder eller andre udbydere af uddannelseskurser.

*Artikel 23*

**Databaser over hunde og katte**

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at oprette og vedligeholde databaser til registrering af identificerede hunde og katte i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1 og 2, artikel 26, stk. 3, og artikel 26, stk. 4, andet afsnit.

2. Med henblik herpå kan medlemsstaterne anvende databaser, der vedligeholdes af en anden medlemsstat, på grundlag af passende ordninger mellem disse medlemsstater.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres databaser, jf. stk. 1, opfylder kravene i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit, litra b), for at sikre deres interoperabilitet.

4. Kommissionen opretter og vedligeholder en indeksdatabase med det minimumssæt af felter, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, litra b). Kommissionen kan overlade opbygning, vedligeholdelse og drift af denne indeksdatabase til en uafhængig enhed efter en offentlig udvælgelsesproces i henhold til de relevante bestemmelser i afsnit VII i forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere ordninger vedrørende:

a) minimumsindholdet i de i stk. 1 omhandlede databaser

b) interoperabiliteten mellem medlemsstaternes databaser og indeksdatabasen, herunder det minimumssæt af felter, der skal overføres til indeksdatabasen, og intervallerne for overførslen

c) funktionen med henblik på bevis for identifikation og registrering af en hund eller kat, jf. artikel 21, stk. 3, litra a).

d) det register, hvor medlemsstaterne angiver deres databaser, og de parametre, der er nødvendige for at forbinde disse databaser med hinanden i henhold til de ordninger, der er fastsat i henhold til litra b)

e) sammenkoblingen mellem medlemsstaternes databaser, jf. nærværende artikels stk. 1, EU-databasen over rejseaktivitet med selskabsdyr, jf. artikel 26, stk. 4, og informationsstyringssystemet for offentlig kontrol (IMSOC), hvor dette er relevant.

Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i andet afsnit, litra a) og c), senest den 31. august 2028. Den vedtager de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i andet afsnit, litra b), d) og e), senest den 31. august 2029.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29.

*Artikel 24*

**Indsamling af data om dyrevelfærd og rapportering**

1. De kompetente myndigheder skal indsamle, analysere og offentliggøre de data om dyrevelfærd, der er fastsat i bilag III.

2. De kompetente myndigheder skal udarbejde og sende Kommissionen en rapport i elektronisk form om de data om dyrevelfærd, der er angivet i bilag III, senest den 31. august hvert tredje år. Den første af disse rapporter udarbejdes og sendes til Kommissionen senest den 31. august 2032. Hver rapport skal sammenfatte de data, der er indsamlet i løbet af de foregående tre år.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger en harmoniseret metode til indsamling af de data om dyrevelfærd, der er angivet i bilag III, og fastlægge en model for den rapport, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29.

*Artikel 25*

**Databeskyttelse**

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder er dataansvarlige som omhandlet i forordning (EU) 2016/679 i forbindelse med behandling af personoplysninger indsamlet i henhold til nærværende forordnings artikel 9 og 10 og i henhold til nærværende forordnings artikel 23, stk. 1, når de anvendes med henblik på officiel kontrol.

Kommissionen er dataansvarlig som omhandlet i forordning (EU) 2018/1725 i forbindelse med behandling af personoplysninger indsamlet i henhold til artikel 21, stk. 5, artikel 23, stk. 1 og 4, og artikel 26, stk. 4, tredje afsnit, i nærværende forordnings, når disse oplysninger anvendes med henblik på overholdelse af artikel 108 i forordning (EU) 2017/625 og rapporteringsforpligtelserne i henhold til nærværende forordning.

Det er forbudt for personer, der har adgang til de personoplysninger, der er omhandlet i første og andet afsnit, at videregive personoplysninger, som de har fået kendskab til som led i deres embedsudøvelse eller på anden tilfældig vis i forbindelse med sådan udøvelse. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at håndhæve dette forbud.

De personoplysninger, der indsamles i henhold til første og andet afsnit, må ikke anvendes til andre formål end:

a) medlemsstaternes kompetente myndigheders officielle kontrol af overholdelsen af velfærds- og sporbarhedskravene i denne forordning samt overholdelsen af forordning (EU) 2016/429, herunder afsløring af svigagtig praksis

b) Kommissionens overholdelse af sine forpligtelser i henhold til artikel 108 i forordning (EU) 2017/625 og sine rapporteringsforpligtelser i henhold til nærværende forordning.

2. Personoplysninger som omhandlet i denne artikels stk. 1 opbevares i følgende perioder:

a) for så vidt angår artikel 9 og 10, ti år efter datoen for ophøret af virksomhedens aktivitet

b) for så vidt angår artikel 21, stk. 5, 18 måneder efter genereringen af den token, der er omhandlet i artikel 21, stk. 3, andet afsnit

c) for så vidt angår artikel 23, stk. 1 og 4, 25 år efter den første registrering af hunden eller katten i den database, der er omhandlet i nævnte artikel, eller fem år efter registreringen af hundens eller kattens død i samme database

d) for så vidt angår artikel 26, stk. 4, tredje afsnit, fem år efter datoen for forhåndsanmeldelsen.

*KAPITEL V*

***Indførsel af hunde og katte til Unionen***

*Artikel 26*

**Indførsel af hunde og katte til Unionen**

1. Hunde og katte må kun indføres til Unionen med henblik på markedsføring i Unionen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) de er avlet og holdt i overensstemmelse med et af følgende krav:

i) krav fastsat i denne forordnings kapitel II

ii) krav, der i overensstemmelse med artikel 129 i forordning (EU) 2017/625 af Unionen anerkendes som ækvivalente med dem, der er fastsat i nærværende forordnings kapitel II, eller

iii) hvis det er relevant, krav fastsat i en særlig aftale mellem Unionen og eksportlandet

b) de kommer fra et tredjeland eller territorium og en virksomhed, der er opført på en liste i henhold til artikel 126 og 127 i forordning (EU) 2017/625.

2. Det officielle certifikat, der er omhandlet i artikel 126, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/625, og som ledsager hunde og katte, der indføres til Unionen fra tredjelande og territorier med henblik på markedsføring i Unionen, skal indeholde en attestering af, at nærværende artikels stk. 1 er opfyldt.

3. Hunde og katte, der indføres til Unionen med henblik på markedsføring i Unionen, skal være identificeret, før de indføres til Unionen, af en dyrlæge ved hjælp af en injicerbar transponder, der indeholder en mikrochip, som lever op til kravene i bilag II.

Den operatør, der er ansvarlig for indførslen af hundene eller kattene til Unionen, skal sikre, at de registreres i en national database som omhandlet i artikel 23, stk. 1, af en dyrlæge, senest fem arbejdsdage efter at de blev indført til Unionen. Medlemsstaterne kan tillade, at registreringen foretages af andre personer end dyrlæger, forudsat at der er truffet foranstaltninger til at sikre nøjagtigheden af de oplysninger, som disse personer indfører i databasen.

4. Ikkekommerciel flytning af en hund eller kat fra et tredjeland eller territorium til Unionen skal forhåndsanmeldes af dyrets ejer til EU-databasen over rejseaktivitet med selskabsdyr, mindst fem arbejdsdage før hunden eller katten passerer Unionens grænse, undtagen i følgende tilfælde:

a) hvis hunden eller katten indføres til Unionen direkte fra tredjelande eller fra territorier, der opfylder betingelserne i artikel 17, stk. 1, litra a), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/131 ([17]), og

b) hvis hunden eller katten er registreret i en medlemsstats database, jf. denne forordnings artikel 23, stk. 1.

Hvis hunden eller katten opholder sig i Unionen i mere end seks måneder, skal ejeren sørge for, at den registreres i bopælsmedlemsstatens database, jf. artikel 23, stk. 1, af en dyrlæge senest fem arbejdsdage efter udløbet af den sjette måned efter dens indførsel til Unionen. Medlemsstaterne kan tillade, at registreringen foretages af andre personer end dyrlæger, forudsat at der er truffet foranstaltninger til at sikre nøjagtigheden af de oplysninger, som disse personer indfører i databasen.

([17]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2026/131 af 20. januar 2026 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 for så vidt angår dyresundhedsmæssige krav til ikkekommerciel flytning af selskabsdyr (EUT L, 2026/131, 27.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2026/131/oj).

Kommissionen opretter og vedligeholder den EU-database over rejseaktivitet med selskabsdyr, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit. Kommissionen kan overlade opbygning, vedligeholdelse og drift af denne database til en uafhængig enhed efter en offentlig udvælgelsesproces i henhold til de relevante bestemmelser i afsnit VII i forordning (EU, Euratom) 2024/2509. Kun medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen skal have adgang til denne database.

Kommissionen sikrer, at databasen genererer meddelelser i iRASFF for forhåndsanmeldte flytninger, der indebærer en risiko for svig. Den medlemsstat, der modtager meddelelsen, træffer passende foranstaltninger til at følge op på den i overensstemmelse med artikel 105, stk. 2, i forordning (EU) 2017/625.

Kommissionen vedtager senest den 31. august 2034 gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere ordninger for følgende:

i) de oplysninger, som ejerne i henhold til denne artikels stk. 4 skal forhåndsanmelde i EU-databasen over rejseaktivitet med selskabsdyr, under hensyntagen til kravene om beskyttelse af personoplysninger i forordning (EU) 2018/1725 og (EU) 2016/679

ii) proceduren for fastlæggelse af risici for svig, som skal tage hensyn til de aktiviteter, der udføres af AAC-netværket.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 29.

*KAPITEL VI*

***Proceduremæssige bestemmelser***

*Artikel 27*

**Ændring af bilagene**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 28 vedrørende ændring af bilagene til denne forordning for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling, herunder, når det er relevant, videnskabelige udtalelser fra EFSA, for så vidt angår:

a) et passende antal dyrepassere i avlsvirksomheder og salgsvirksomheder

b) vandings- og fodringskrav og fravænningsproces

c) temperaturintervaller

d) krav til belysning

e) ammoniak- og kulilteniveauer

f) udformning af kennel og katteri

g) gruppevis opstaldning

h) pladsforhold for forskellige kategorier af hunde og katte

i) drægtighedsfrekvens

j) minimums- og maksimumsalder for avl med tæver og kønsmodne hunkatte

k) socialisering, tilvejebringelse af berigelse og andre foranstaltninger til opfyldelse af hundes og kattes adfærdsmæssige behov

l) krav til transpondere, der anvendes til individuel identifikation af hunde og katte

m) de data, der skal indsamles til overvågning og evaluering af politik.

Enhver tilføjelse af krav i bilagene skal være baseret på ajourført videnskabelig eller teknisk dokumentation, navnlig vedrørende de særlige forhold, der er nødvendige for at sikre velfærden for de hunde og katte, der er omfattet af denne forordning. Hvis det er relevant, skal disse delegerede retsakter tage sociale, økonomiske og miljømæssige indvirkninger i betragtning og foreskrive tilstrækkelige overgangsperioder for at give berørte operatører mulighed for at tilpasse sig de nye krav.

*Artikel 28*

**Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 8, artikel 8, stk. 3, artikel 13, stk. 2, og artikel 27, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 30. august 2026.

3. Den i artikel 7, stk. 8, artikel 8, stk. 3, artikel 13, stk. 2, og artikel 27 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 8, artikel 8, stk. 3, artikel 13, stk. 2, eller artikel 27, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 29*

**Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder, som er nedsat ved artikel 58, stk. 1, i forordning (EF) nr. 178/2002. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

*KAPITEL VII*

***Strengere nationale regler og afsluttende bestemmelser***

*Artikel 30*

**Strengere nationale regler**

1. Denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller vedtager strengere nationale bestemmelser, der tager sigte på en mere omfattende beskyttelse af velfærden for hunde og katte, der holdes på virksomheder, og øget sporbarhed af hunde og katte, forudsat at disse regler ikke er uforenelige med denne forordning og ikke forstyrrer det indre markeds funktion.

2. Medlemsstaterne underretter senest den 31. august 2028 Kommissionen om eventuelle strengere nationale regler, som de har til hensigt at opretholde i overensstemmelse med stk. 1. Derefter underretter medlemsstaterne Kommissionen om strengere nationale regler, inden de vedtages, medmindre medlemsstaterne allerede har meddelt udkastet til nationale regler som et udkast til teknisk forskrift i henhold til artikel 5 i direktiv (EU) 2015/1535. Kommissionen orienterer de øvrige medlemsstater herom.

3. En medlemsstat, der har strengere nationale regler som omhandlet i stk. 1, må ikke forbyde eller hindre omsætning på sit område af hunde og katte, der holdes i en anden medlemsstat, med den begrundelse, at de pågældende hunde og katte ikke er blevet holdt i overensstemmelse med de strengere nationale regler.

*Artikel 31*

**Rapportering og evaluering**

1. På grundlag af de rapporter, der er modtaget i henhold til artikel 24, og eventuelle yderligere relevante oplysninger skal Kommissionen senest den 31. august 2033 og derefter hvert tredje år offentliggøre en overvågningsrapport om velfærden for hunde og katte, der bringes i omsætning i Unionen.

2. Senest den 31. august 2040 skal Kommissionen foretage en evaluering af denne forordning og forelægge en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. I denne evaluering og rapport skal Kommissionen navnlig vurdere:

a) i hvilket omfang denne forordning har bidraget til at sikre et højt velfærdsniveau for hunde og katte, forbedre deres sporbarhed og mindske ulovlig handel med dem

b) den indvirkning, som denne forordning har haft på operatører af avlsvirksomheder og salgsvirksomheder og internater og på operatører, der anbringer hunde og katte i plejefamilier, bl.a. under hensyntagen til den administrative byrde og overholdelsesomkostningerne.

3. Med henblik på den rapportering, der er omhandlet i stk. 2, skal medlemsstaterne give Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af dens rapport.

*Artikel 32*

**Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, herunder i tilfælde, hvor hunde og katte efterlades af operatører, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

*Artikel 33*

**Ikrafttræden og anvendelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 31. august 2028. Dog gælder det, at:

a) artikel 16 finder anvendelse fra den 31. august 2029

b) artikel 21, stk. 3, og artikel 23, stk. 1, anvendelse fra den 31. august 2030

c) artikel 8, stk. 1, finder anvendelse fra den 1. juli 2036, og artikel 8, stk. 2, finder anvendelse fra den 1. juli 2030

d) artikel 15, artikel 21, stk. 3, andet afsnit, artikel 21, stk. 4 og 5, artikel 22, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 23, stk. 3 og 4, og artikel 26, stk. 1, 2 og 3, finder anvendelse fra den 31. august 2031

e) artikel 12, stk. 2 og 3, finder anvendelse fra den 31. august 2033

f) artikel 10 finder anvendelse fra den 31. august 2034, og

g) artikel 26, stk. 4, finder anvendelse fra den 31. august 2036.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. juni 2026.

| *På Europa-Parlamentets vegne* | *På Rådets vegne* |
|---|---|
| R. METSOLA | M. RAOUNA |
| *Formand* | *Formand* |

*BILAG I*

KRAV GÆLDENDE FOR VIRKSOMHEDER I HENHOLD TIL ARTIKEL 14-17

1. Fodring og vanding

1.1. Hunde og katte fodres mindst to gange dagligt. Hvalpe og killinger skal fodres oftere.

Disse krav finder dog ikke anvendelse på vogterhunde, der holdes på avlsvirksomheder, i de perioder, hvor sådanne hunde anvendes til bevogtning eller træningsformål.

1.2. Hver hvalp eller killing skal fodres med kolostrum i mindst de første to dage af sit liv. Derefter skal den fodres med mælk fra moderen eller en diegivende tæve eller kønsmoden hunkat. Hvis dette ikke er muligt, fordi moderen er syg eller på anden måde ikke er i stand til at fodre sit afkom eller give tilstrækkelig mælk, skal hvalpen eller killingen fodres med en mælkeerstatning, der er beregnet til hvalpe og killinger. Fodringshyppigheden skal være i overensstemmelse med fabrikantens eller en dyrlæges anvisninger.

1.3. Alle hvalpe og killinger, der ikke er fravænnede, skal fodres med tilstrækkelig mælk, mælkeerstatning eller en kombination af begge for at give dem mulighed for støt at øge kropsvægten.

1.4. Fravænning foretages ved gradvis indførelse af fast foder i en proces over mindst syv dage, som ikke må være afsluttet, før hvalpene og killingerne er seks uger gamle.

2. Pasningsfaciliteter

2.1. Temperatur:

På avlsvirksomheder skal temperaturen holdes inden for et interval på:

a) 22-28 °C i hvalpeområder i de første ti dage af hvalpenes liv

b) 18-27 °C i killingeområder i de første 21 dage af killingernes liv.

2.2. Belysning

2.2.1. Hundene og kattene skal eksponeres for lys i mindst syv timer om dagen.

2.2.2. Kunstig belysning skal være med bredt spektrum eller fuldt spektrum med en frekvens på mindst 80 hertz.

2.2.3. Hundene og kattene skal have mulighed for at være foruden kunstig belysning i mindst otte timer i døgnet.

2.3. Pladsforhold

2.3.1 Hvalpe- og killingeområder skal være udformet således, at moderen kan bevæge sig væk fra sit afkom.

2.3.2. For avlsvirksomheder og salgsvirksomheder gælder følgende minimumskrav til pladsforhold for hunde og katte baseret på det samlede permanent tilgængelige areal for hundene eller kattene:

Pladsforhold for hunde med eller uden kuld

| | Minimumsareal (*) | | | | | Minimumshøjde (m) |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Skulderhøjde (cm) | < 30 | 30-39 | 40-59 | 60-70 | > 70 | 2 |
| Areal for én hund ($m^2$) | 4 | 4 | 5 | 8 | 10 | |
| Areal for hver yderligere hund ($m^2$) | 3 | 3,5 | 4 | 5 | 6 | |

Pladsforhold for katte med eller uden kuld

| | Minimumsareal (**) | Minimumshøjde (m) |
|---|---|---|
| Areal for én kat ($m^2$) | 3 | 2 |
| Areal for hver yderligere kat ($m^2$) | 2 | |

(*) For racerene hunde kan skulderhøjde beregnes på grundlag af racens standard skulderhøjde. Når hunde med forskellig skulderhøjde holdes i samme aflukke, anvendes kun kolonnen for minimumsarealet for hunden med den højeste skulderhøjde til beregning af pladskravene for alle hunde.

(**) Areal med berigelse for katte indgår ikke i minimumsarealet.

3. Sundhed

3.1. Der må kun avles på hunkatte, hvis de er mindst ti måneder gamle.

3.2. Hunhunde må ikke anvendes til avl før deres anden løbetid.

3.3. En tæve eller kønsmoden hunkat må ikke få flere end tre kuld inden for en periode på to år.

3.4. Tæver og kønsmodne hunkatte, der har produceret tre kuld, herunder dødfødte, inden for en periode på to år, skal have en rekreationsperiode på mindst ét år.

3.5. Der må ikke længere avles på tæver eller kønsmodne hunkatte, der har gennemgået to kejsersnit.

3.6. Der må ikke avles på en tæve på otte år eller derover eller en kønsmoden hunkat på seks år eller derover, før dyret er blevet undersøgt af en dyrlæge, der skriftligt har bekræftet, at dyret på undersøgelsestidspunktet ikke udviste medicinske indikationer, der talte imod avl på tæven eller den kønsmodne hunkat.

3.7 Operatøren skal opbevare den skriftlige bekræftelse, der er omhandlet i punkt 3.6, i en periode på mindst tre år.

4. Adfærdsmæssige behov

4.1. Socialisering

4.1.1. Hunde og katte skal fra de er tre uger gamle gradvist gives daglige muligheder for social kontakt med artsfæller og mennesker og, hvor det er muligt, med dyr af andre arter.

4.1.2. Hunde eller katte, der udgør en trussel mod hinanden på grund af aggressiv adfærd, eller som forårsager unødig stress eller unødigt ubehag for hinanden, skal holdes adskilt.

4.2. Berigelse

4.2.1. Katte skal have et tilstrækkeligt antal kradsetræer, skjulesteder og hylder til at sikre, at hver kat kan klatre, hvile, observere og trække sig tilbage.

4.3. Adskillelse

4.3.1. Hvalpe, der holdes på virksomheder, må ikke være permanent adskilt fra deres mødre, før de er otte uger gamle.

4.3.2. Killinger, der holdes på internater og i plejefamilier, må ikke være permanent adskilt fra deres mødre, før de er otte uger gamle. Killinger, der holdes på avlsvirksomheder, må ikke være permanent adskilt fra deres mødre, før de er 12 uger gamle.

4.3.3. Tidligere adskillelse fra moderen er dog mulig, hvis det sker af medicinske årsager på grundlag af skriftlig rådgivning fra en dyrlæge. Operatøren skal føre en fortegnelse over en sådan rådgivning, indtil den sidste hvalpe eller killing i det pågældende kuld bringes i omsætning.

*BILAG II*

IDENTIFIKATION OG REGISTRERING AF HUNDE OG KATTE

Transpondere, der anvendes til individuel identifikation af hunde og katte, jf. artikel 20 og 26, skal opfylde følgende krav:

a) Mikrochippen skal indeholde et individuelt, ikkerepeterbart og ikkeprogrammerbart identifikationsnummer.

b) Identifikationsnummeret skal begynde med landekoden for hundens eller kattens identifikationsland, som angives i overensstemmelse med ISO-standard 3166.

c) Kodestrukturen og det tekniske koncept for radiofrekvensidentifikation skal være i overensstemmelse med ISO-standard 11784 og 11785.

d) Overensstemmelsen med ISO-standard 11784 og 11785 vurderes i henhold til ISO-standard 24631-1.

*BILAG III*

DATA OM DYREVELFÆRD

1. Antal hunde og katte registreret pr. år, jf. artikel 20 og artikel 26, stk. 3.
2. Antal avlsvirksomheder, salgsvirksomheder, internater og plejefamilier registreret pr. år i overensstemmelse med artikel 9.
3. Antal avlsvirksomheder godkendt pr. år, jf. artikel 10.
4. Antal avlsvirksomheder, hvis godkendelse er blevet suspenderet eller annulleret, pr. år.